Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XVII, seria II nr. 3733 | 4 PAGINI - 20 BANI | Miercuri 17 mai 1961

Citiți Pagina a II-a: 330 DE STEGULEȚE ROȘII

Nicuța Mihai și C. Dascălu din secția III auto a Uzinelor „Tudor Vladimirescu" din Capitală fac ultimele finisări la îmbrăcămintea autobuzelor

Foto: GR. PREPELIȚA

Din munca tinerilor bucureșteni

Recent, încă 316 tineri din Capitală au fost declarați fruntași în muncă. Alături de tovarășii lor de muncă mai vîrstnici, tinerii din uzinele, fabricile, de pe șantierele Capitalei luptă cu însuflețire pentru dobîndirea unor realizări cît mai valoroase. În întrecerea socialistă sînt antrenați în prezent mai mult de 64.000 de tineri muncitori bucureșteni.

Aproape jumătate din numărul tinerilor antrenați în întrecerea socialistă muncesc în brigăzi de producție ale tineretului—străduindu-se să ridice continuu calitatea produselor pe care le realizează, să obțină economii cît mai mari. În acest scop ei acordă o atenție deosebită perfecționării permanente a calificării lor profesionale. La cele 1.400 de cursuri de ridicare a calificării, organizate în întreprinderile din Capitală, participă peste 28.000 de tineri.

Ca rezultat al acestei acțiuni, precum și al însușirii unui volum însemnat de cunoștințe în școlile serale și în facultăți, crește continuu numărul tinerilor inovatori. În București sînt acum aproape 3.500 de tineri inovatori și raționalizatori. Anul acesta ei au propus circa 1000 de inovații, din care cea mai mare parte au și fost aplicate în producție, aducînd economii de milioane de lei

(Agerpres)

La Hunedoara

A intrat în funcțiune cea de-a 4-a baterie de cocs de la uzina cocso-chimică

În ziua de 16 mai, la cea de-a 4-a baterie de cocs a uzinei cocso-chimice din cadrul Combinatului siderurgic din Hunedoara s-au produs primele tone de cocs metalurgic. Prin intrarea în funcție a acestui important agregat siderurgic, producția de cocs a combinatului hunedorean va crește cu 25 la sută.

Sare în diverse sortimente

La salina Cacica din regiunea Suceava se produc în prezent pe scară industrială diferite sortimente de sare pentru animale, în compoziția cărora intră medicamente. Printre acestea se află și sarea cunoscută sub denumirea de „Fenosar", produsă sub formă de brichete, care contribuie la creșterea în greutate a oilor și împiedică căderea lînii.

Victor Petrescu din secția motoare a Uzinelor „23 August" din Capitală este responsabilul unei brigăzi de tineret fruntașe

Foto: ION CONSTANTIN

LA TIMP, EFICACE

Din experiența postului utemist de control de la G. A. S. Naziru raionul Brăila.

În curtea și pe ogoarele gospodăriei agricole de stat Naziru din raionul Brăila este o animație specifică zilelor de campanie. Întrecerea socialistă ce se desfășoară aici și în care sînt antrenați toți muncitorii gospodăriei o observi, o simți în tot ceea ce fac ei. La 8 Mai, ziua glorioasei aniversări a partidului, a fost încheiată prima etapă a întrecerii din acest an. Bilanțul a fost bun: lucrări de calitate, producții peste plan. Dar a fost numai o etapă: întrecerea continuă.

O atenție deosebită a acordat-o organizația de bază U.T.M. de aici în acest timp, orientării activității postului utemist de control spre principalele lui obiective — urmărirea participării tinerilor la îmbunătățirea calității lucrărilor, la lupta împotriva risipei, la respectarea disciplinei socialiste a muncii.

Să ne oprim asupra acestei forme specifice tinerești de activitate. Postul utemist de control de la G.A.S. Naziru este format din cinci tineri fruntași în muncă, fiecare lucrînd în cîte unul din principalele sectoare de producție ale gospodăriei.

În întrecerea socialistă ce se desfășoară în gospodărie, un obiectiv important pe care-l urmăresc muncitorii îl constituie lupta împotriva risipei, lupta pentru economii în vederea reducerii prețului de cost al produselor. Și în planul de muncă al postului utemist de control este trecut acest obiectiv. Membrii postului au pornit la realizarea lui. Să-i urmăm în raidul pe care-l întreprind. La atelierul mecanic se repară utilajul necesar în campania agricolă de recoltare. Din fișele pe care le prezintă șeful de atelier, mecanicii, rezultă că s-au făcut importante economii prin recondiționarea și folosirea unor piese uzate. Mergem mai departe. La sectorul zootehnic este ordine și curățenie. Tinerii care lucrează aici sînt buni gospodari, nu se împacă cu risipa. Am pornit spre cîmp, pe la brigăzi. La taberele de cîmp mașinile (cele care nu sînt pe brazdă) sînt trase „la sfoară", piesele de rezervă și sculele sînt bine păstrate. Iată însă că undeva, la marginea unui drum, zac aruncate o grapă și un butoi cu ulei pentru tractoare. Membrilor postului nu le scapă această neglijență a mecanizatorilor.

— Cine o fi lucrat aici?

— Brigada lui Stoica Olteanu.

— Hm! Și-au dat în petec. Ce s-o fi întîmplat cu ei? Sînt băieți muncitori, au făcut numai lucrări de calitate, se numără printre fruntași.

— Iată însă că la capitolul „gospodărire" sînt codași. Să-i ajutăm să se îndrepte.

Seara, cei cinci membri ai postului, din care face parte și un membru al biroului organizației de bază U.T.M., și-au sistematizat materialul cules și au întocmit noua ediție a gazetei „Vorbește postul utemist de control" (care apare din zece în zece zile). Au fost evidențiați muncitorii de la secția mecanică și cei din sectorul zootehnic pentru spiritul gospodăresc de care dau dovadă. Atitudinea tinerilor mecanizatori din brigada lui Stoica Olteanu a fost satirizată printr-o epigramă și o caricatură.

După 10 zile trebuia scoasă o nouă ediție a gazetei „Vorbește postul utemist de control". Iată însă că a fost nevoie de o intervenție mai rapidă. Postul a fost sesizat de unul din colaboratorii săi că în sectorul zootehnic se face risipă de furaje și că disciplina de producție lasă de dorit. Deplasîndu-se pe teren, membrii postului au aflat de la brigadierul zootehnic și de la cîțiva ingrijitori fruntași că tînărul Nicolae Macău în loc să împartă rațional furajele, pe tainuri, le aruncă pe toate grămadă în iesle. Animalele consumau numai o parte, risipeau restul și se îngreuna apoi curățarea ieslei în vederea administrării furajelor concentrate. De acum ajunsese funia la par. Nicolae Macău mergea din abatere în abatere. Fusese ajutat, sfătuit, criticat, se ținuse și o adunare generală U.T.M. în care a fost discutată în special atitudinea lui. I se dăduse avertisment. A respins toate sfaturile, toate criticile, și-a insultat tovarășii de muncă. La gazeta postului utemist de control a apărut de data aceasta o ediție specială. Se cerea îndepărtarea lui Macău din sectorul zootehnic. Conducerea gospodăriei, ținînd seama de toate argumentele aduse, a aprobat propunerea postului utemist de control. În locul lui, organizația de bază U.T.M. a propus un alt tînar, disciplinat, cu dragoste de meserie.

A trecut o vreme de atunci. Conform planului de muncă, postul utemist de control trebuia să facă un nou raid, de această dată în legătură cu calitatea lucrărilor de întreținere a culturilor. Planul însă n-a fost respectat. Biroul organizației de bază U.T.M. n-a așteptat să se încheie luna pentru ca să analizeze — așa cum procedează de obicei — activitatea postului utemist de control. Într-o după-amiază, în prezența unui membru al biroului de partid, s-a discutat cu membrii postului. S-a analizat activitatea desfășurată în ultima perioadă și s-a stabilit ca imediat, chiar a doua zi, să fie întreprins raidul în legătură cu calitatea lucrărilor la întreținerea culturilor — lucrare de care depinde în mare măsură asigurarea unor producții mari.

Acesta a fost ultimul număr al gazetei postului utemist de control.

Planul de muncă pe această lună al postului utemist de control prevede efectuarea a două raiduri în legătură cu calitatea lucrărilor de întreținere a culturilor și un raid în sectorul zootehnic în legătură cu respectarea programului de grajd.

N. SIMIONESCU

Locuințe pentru oamenii muncii

De la începutul anului și pînă în prezent în orașele regiunii Iași au fost date în folosință aproape 400 de apartamente; din acestea 270 s-au ridicat în orașul Iași.

Printr-o muncă avîntată, constructorii dau viață angajamentului „cît mai multe locuințe confortabile, date în folosință înainte de termen". Pe unele șantiere din Iași se lucrează în cîte 2 sau 3 schimburi la principalele faze ale construcției. Acest fapt a făcut ca stadiul lucrărilor să fie mult înaintat față de grafic.

Pentru realizarea unor locuințe trainice și confortabile se acordă o exigență sporită recepționării materialelor de construcții, în laboratoarele proprii se analizează cu atenție calitatea betoanelor produse de stațiile de betoane.

Pînă la sfîrșitul anului se vor da în folosință în orașele regiunii Iași 1.700 de apartamente, cu circa 700 mai mult decît în anul 1960.

(Agerpres)

Însuflețită muncă patriotică la întreținerea drumurilor

Cetățenii din satele și comunele regiunii Suceava contribuie cu multă însuflețire la lucrările de întreținere și modernizare a drumurilor, inițiate de sfaturile populare.

În raionul Botoșani zilnic sute de țărani muncitori lucrează la săpatul șanțurilor, transportul pietrișului și pregătirea pentru asfaltat a drumului ce leagă orașul Botoșani de comuna Trușești. În raioanele de munte ale regiunii se lucrează intens la construcția șoselelor din bazinele forestiere și miniere cum sînt Sadova-Rădăuți, Vatra Dornei-Broșteni. S-au făcut în total lucrări de întreținere pe 1062 km drumuri, s-au reparat 389 poduri și 1600 ml. diguri, s-au plantat pe marginea șoselelor aproape 50.000 pomi.

(Agerpres)

Uzină-școală

Tînăra uzină de fire și fibre sintetice din Săvinești e o adevărată școală. Peste 1.200 de muncitori de aici urmează cursurile de calificare și de specializare cu o durată de un an. La aceste cursuri ingineri din uzină și maiștri cu o bună pregătire predau muncitorilor materii de specialitate și de cultură generală. Mai mult de 120 de muncitori frecventează cursurile serale ale școlii medii, iar alți aproape 80 de muncitori se pregătesc să devină maiștri sau tehnicieni. Un număr de 12 muncitori din cei mai buni sînt trimiși să urmeze învățămîntul superior. Pentru viitorul an școlar au fost selecționați alți 18 muncitori din uzină pentru a fi trimiși cu burse la studii la diferite facultăți.

(Agerpres)

PUTEREA EXEMPLULUI

Adeseori, după ce am cunoscut un om, ni se întîmplă să ne dăm seama că în portretul ce ni s-a întipărit cu acest prilej în minte sînt unele trăsături generale pe care le-am mai întîlnit și altădată la alți oameni, dar care — în noua configurație — au totuși o undă de prospețime, de inedit.

Astfel, cunoscîndu-l pe lăcătușul Segedi Dumitru nu te-ai așteptat nicidecum să afli de la el și despre el lucruri cu totul și cu totul excepționale, spectaculoase. Ceea ce îți lasă însă în suflet întîlnirea cu acest om nu e mai puțin pregnant, mai puțin revelator.

Lăcătușul Segedi Dumitru este comunist și lucrează la „Electromotor" Timișoara din 1941, de cînd avea 16 ani. Pe atunci fabrica purta numele unui colaborator al fasciștilor. La fel de străine, dușmănoase îi apăreau ucenicului Segedi halele cenușii ale uzinelor în care lucra din zori și pînă în noapte flămînd și înjosit.

Acele vremuri au apus însă pentru totdeauna. Stăpînii uzinei sînt astăzi ei, muncitorii! Acum, după 20 de ani, lăcătușul Segedi, el însuși destul de tînăr, poate fi văzut deseori înconjurat de tovarăși mai tineri, de ucenici, sau de flăcăiandri abia ieșiți din școala profesională.

Poate că ei încă nu se născuseră cînd tînărul Segedi începea aici, sub halele atunci posomorîte ale frumoasei uzine de azi, viața sa de muncă și de luptă neîntreruptă pentru condiții mai bune de viață — viață în care printre cele mai mari bucurii, avea să-i fie dat s-o trăiască pe aceea de a fi intrat în rîndurile comuniștilor.

Tinerii lăcătuși Dan Visalon, Suru Petru, Kon Ion, ucenicul Ureche Ion și alții îi cucunosc deopotrivă și anii de muncă și faptele care au făcut din el un om stimat și iubit. De o comunicativitate cuceritoare, comunistul Segedi Dumitru se apropie de tineri în virtutea unei chemări lăuntrice — poate în amintirea faptului că el însuși a fost sfătuit și îndrumat de tovarăși mai vîrstnici, poate fiindcă îi este drag să trăiască împreună cu ei o tinerețe rodnică de care n-a avut parte în anii exploatării, sau poate — deopotrivă — fiindcă în muncitorii mai tineri îi place să-și revadă — ca într-o străfulgerare a viitorului — pe proprii săi băieți, care deocamdată merg la școală și la grădiniță. Dar, mai presus de orice, îl apropie de tineri una din îndatoririle sale de comunist. Educația pe care, împreună cu ceilalți comuniști, o face utemiștilor nu are nimic „didactic" sau „profesoral". Iar aceștia, înțelegînd din ce în ce mai adînc sfaturile tovarășului Segedi îi caută cu aviditate cuvîntul și îndrumarea. La el vin deopotrivă și pentru a-și limpezi probleme de producție și pentru a-și elucida o împrejurare din viața internațională și pentru a fi ajutați să ia o hotărîre în probleme din viața lor personală...

Deși mulți dintre tineri, după ce și-au făcut ucenicia în echipa lui, au fost trimiși pe la alte locuri de muncă,

MIHAI NEGULESCU

(Continuare în pag. a 3-a)

Un aspect de la marele spectacol popular de pe stadionul Republicii din Capitală.

(Foto: Agerpres)

Omagiu partidului

Marele spectacol popular de pe stadionul Republicii, închinat celei de-a 40-a aniversări a partidului

Despre tot ceea ce ne-a fost dat să vedem ieri seară pe stadionul „Republicii" din Capitală ar trebui scris un poem. Un poem despre un poem. Despre poemul superb și minunat, despre omagiul emoționant a mii de tineri muncitori, sportivi și artiști închinat partidului, glorioasei sale aniversări.

Totul în această seară a avut un caracter feeric, deosebit de grandios. Întunericul nopții a fost alungat de șuvoaiele albe ale reflectoarelor. Stadionul era o explozie de lumină, o explozie de culori. El a devenit o uriașă scenă pe care a apărut tot ceea ce a creat mai frumos și mai interesant, mai gingaș și mai măiastru imaginația și talentul a mii de oameni.

Am asistat așadar la o minunată sărbătoare. Semnul sub care s-a desfășurat era scris pe cer cu lumina albă. Cifra 40 era închipuită din fîșiile de lumină ale reflectoarelor. În fața tribunei oficiale, o imensă cortină vie de oameni, purtînd steaguri roșii și tricolore. În tribune, alte sute de oameni au închipuit cu trupurile lor, pe tot timpul spectacolului, două date între care este cuprinsă vîrsta partidului nostru iubit — 1921—1961.

Mulțimea de mii de oameni ai muncii de pe stadion izbucnește în urale la apariția în tribuna oficială a conducătorilor partidului și statului.

La spectacol au asistat tovarășii: Gheorghe Gheorghiu-Dej, Gheorghe Apostol, Emil Bodnăraș, Petre Borilă, Nicolae Ceaușescu, Chivu Stoica, Alexandru Drăghici, Ion Gheorghe Maurer, Dumitru Coliu, Leonte Răutu, Leontin Sălăjan, Ștefan Voitec, Mihai Dalea, membri ai C.C. al P.M.R., membri ai Consiliului de Stat al R.P. Romîne și ai guvernului, conducători ai instituțiilor centrale și ai organizațiilor obștești, activiști de partid și de stat, oameni de știință și cultură.

Au fost prezenți șefii și membri ai misiunilor diplomatice ale țărilor socialiste acreditați la București.

Marele spectacol popular „Slavă partidului" a început. Cortina formată din trupurile sportivilor îmbrăcați în alb s-a dat pe neobservate la o parte și pe stadion, pe imensa lui scenă verde, a început să curgă, nestăvilit, ca un torent de tinerețe, șuvoiul celor peste 12.000 de tineri sportivi și artiști. Sună buciumele și trompetele. Pe stadion aleargă mii de tineri. Cîteva clipe tobele răpăiesc ritmic și, deodată, tinerii în alb încremenesc. Rămîi o clipă uimit. Abia acum îți dai seama că ai în fața ta harta patriei. În mijlocul ei, în inima ei, tot din trupurile oamenilor, se nasc patru cifre: 1921. Este anul în care a luat ființă Partidul Comunist din Romînia. Cifra aceasta, scrisă cu trupurile tinerilor, acolo, pe harta miniaturală a patriei, este un simbol măreț, este o dată care s-a înscris pentru totdeauna în istoria țării noastre. Atunci a luat ființă Partidul Comunist din Romînia. El s-a născut din rîndurile clasei de avangardă — clasa muncitoare — s-a născut din suferința și năzuința fierbinte a poporului spre o viață mai bună, spre o viață adevărată. Din anul 1921, clasa muncitoare, poporul muncitor a avut în fruntea sa un partid marxist-leninist, un conducător înțelept, un stegar, o minte veșnic trează și clarvăzătoare, care l-a condus spre victoria și lumina anilor aceștia. Pe fundal se aprinde în clipele acelea o uriașă stemă roșie, stema partidului. Imnul „Slavă partidului" răsună din piepturile a sute de oameni.

Stadionul nu rămîne liber nici o clipă. Iată, sute de studenți de la Institutul de Cultură Fizică și Sport execută cu o rară supleță și îndemînare o suită de exerciții cu steaguri roșii. Steagul roșu, steagul partidului, sub care pășim cu încredere și fermitate din victorii în victorii, este purtat de sute de mîini viguroase, de mîinile generației noastre tinere, care slujește cu credință cauza partidului.

Stadionul ia acum culoarea albastră, culoarea șalopetelor muncitorești. Tineri muncitori din uzinele Capitalei prezintă un program de gimnastică. Mișcări ritmice, precise. În fiecare mișcare, în fiecare gest descifrezi însă un simbol, un sentiment. O uriașă roată zimțată — simbol al forței industriale a țării. Un freamăt, o forfotă pe tot stadionul. Trupurile tinerilor închipuiesc o rețea de înaltă tensiune. Reflectoarele se sting pentru cîteva clipe. Pe firele electrice, curentul curge ca o flacără vie, sclipind în întuneric. Este simbolul electrificării țării, al împlinirii planului elaborat de partid, prin care s-a dat forța dezvoltării impetuoase a industriei noastre, prin care s-au scos din bezna trecutului mii de sate ale patriei.

Pe stadion se ondulează nesfîrșite eșarfe multicolore. Își cîntă acum bucuria muncii, dragostea față de partid, față de patrie harnicele țesătoare.

Vin apoi constructorii, cei care au făcut din patria noastră un imens șantier. Construim! Construim pentru noi, construim ca să ne facem viața mai bună, mai frumoasă, construim pentru viitorul nostru. Scările purtate de sportivi simbolizează schelele care se ridică pretutindeni: ale viitoarelor uzine, combinate, orașe și noi cartiere.

Uriașa cortină albă se des-

ION BĂIEȘU

(Continuare în pag. a 3-a)

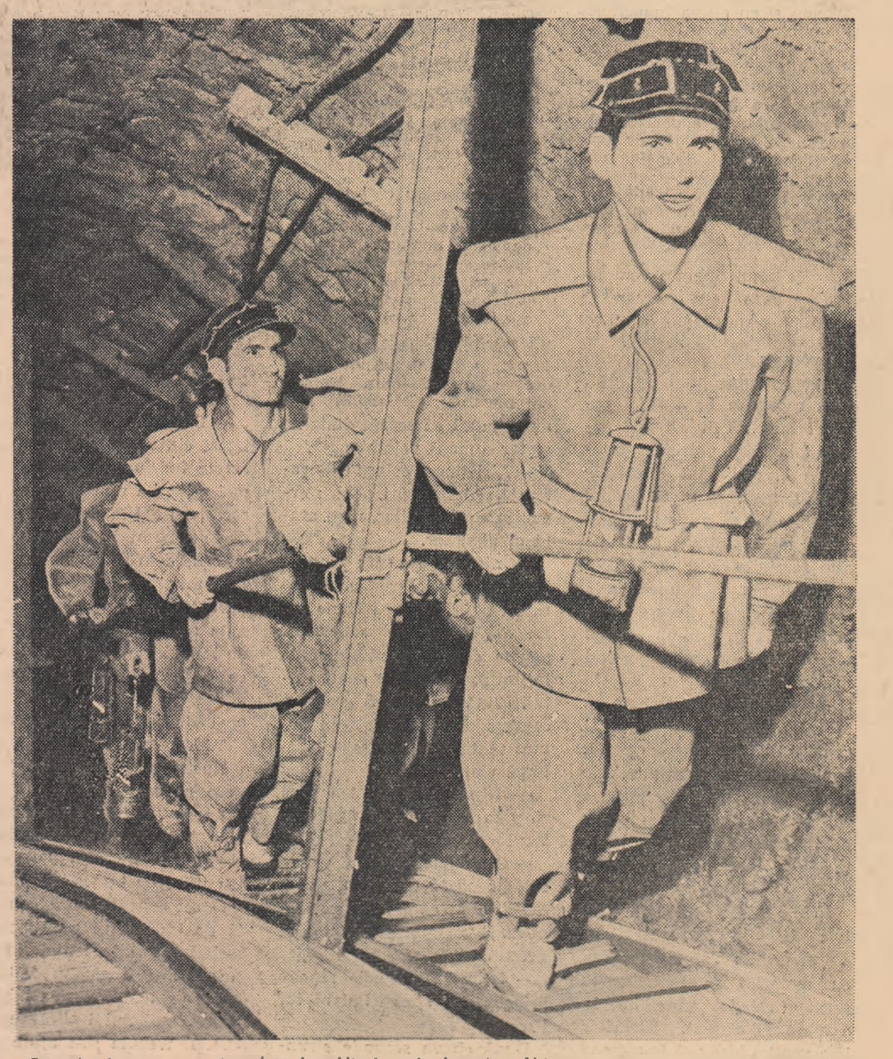

Brigada fruntașă a minerului Ion Nicolae de la mina Uricani și-a terminat schimbul. Acum se îndreaptă spre ieșirea din mină

Foto: I. IONESCU

330 DE STEGULEȚE ROȘII

Zilele trecute, redacția a organizat un raid-anchetă prin întreprinderile orașului Arad, în legătură cu felul cum organizațiile U. T. M. îndrumă și sprijină activitatea brigăzilor de producție ale tineretului. La raid au participat activiști ai Comitetului orășenesc U. T. M. - Arad, secretari ai comitetelor U. T. M. din întreprinderi, responsabili de brigăzi. Iată cîteva observații și concluzii desprinse cu acest prilej.

Am parcurs cu ocazia raidului nostru majoritatea secțiilor și atelierelor de la întreprinderile și uzinele „Gh. Dimitrov", „Teba", Uzinele textile „30 Decembrie", „Libertatea" și Uzinele „Iosif Rangheț". Peste tot, fixate deasupra strungurilor, frezelor, rabotezelor, lîngă cuptoarele de turnare sau deasupra ringurilor și războaielor de țesut, nenumărate stegulețe triunghiulare înfrumusețează peisajul întreprinderilor. Pe mătasea roșie a fiecărui steguleț stă scris: „Brigadă de producție a tineretului".

— Dacă am număra toate aceste stegulețe, ne spunea tovarășul Ștefan Lucaci, secretar al Comitetului orășenesc U.T.M. Arad, am ajunge la cifra de 330, atîtea cîte brigăzi de producție ale tineretului există în orașul Arad.

...Trei sute treizeci de stegulețe roșii, tot atîtea colective tinerești care alături de ceilalți muncitori participă cu entuziasm în secțiile și atelierele uzinelor arădene la producerea de strunguri mai bune, țesături mai frumoase, încălțăminte mai elegantă și mai durabilă, la producerea de vagoane care să ducă pe drumurile de fier ale patriei produse tot mai multe și de mai bună calitate.

Fiecare brigadă — bine organizată!

— Pînă nu de mult, în uzina noastră, ne spunea tov. Eugen Sverdeanu membru în comitetul U.T.M. de la Uzinele „Gh. Dimitrov", în activitatea unor brigăzi mai existau manifestări de formalism. Unii membri ai birourilor U.T.M. socotiseră că este deajuns să grupezi în mod scriptic un număr de tineri și să-i anunți că fac parte din același colectiv, să numești un responsabil, pentru a rezolva sarcina de a organiza o brigadă! Urmarea: brigăzile nu-și alcătuiau programe, consfătuiri de lucru nu se țineau, nu se stabileau obiective concrete în întrecere etc. Nici nu este de mirare că aceasta fiind situația, rezultatele obținute în producție nu erau cele așteptate.

— Astăzi situația s-a îndreptat total?

— Firește, neajunsuri izolate mai apar. În orice caz, se poate afirma cu certitudine că buna organizare a brigăzilor de producție ale tineretului a făcut ca să sporească în mod considerabil contribuția tineretului la îndeplinirea sarcinilor de producție ale uzinei. Din 1.500 de tineri, cîți lucrează în uzină, peste 1.000 sînt organizați în brigăzi, care își îndeplinesc cu regularitate angajamentele.

Dar cum se creează o brigadă?

Inginerul Eugen Sverdeanu ne-a condus la secția boghiuri.

— Secția aceasta este una dintre cele mai importante din uzină. Aici se execută partea de bază a orișcărui vagon: cadrul lateral care împreună cu osiile și roțile — formează suportul întregii construcții a vagonului de cale ferată. Practica zilnică a producției nu numai că făcea posibilă, dar cerea ca la acest loc de muncă, realizarea sarcinilor de producție să se facă de către un colectiv. Comitetul U.T.M. a hotărît împreună cu conducerea secției să creeze aici o brigadă de producție a tineretului. Responsabil a fost propus comunistul Stana Ion. El este un muncitor energic, hotărît, bine calificat, în tot ce face pune întreaga sa dragoste și răspundere pentru marca uzinelor de vagoane, se bucură de respect și autoritate în fața tinerilor.

În brigadă au intrat 17 tineri lăcătuși, unii cu o experiență mai bună, alții care au absolvit școala profesională de curînd și care lucrau mai slab.

— Va trebui să completați brigada și cu cîțiva muncitori mai vîrstnici, le-au spus tinerilor tovarășii din conducerea atelierului. Experiența, priceperea, maturitatea lor vă vor fi de mare folos în sudarea colectivului, în educarea și pregătirea membrilor lui. Așa s-a făcut că în brigadă au intrat și muncitorii Popi Manole, Luțai Ioan, Lucian Traian.

— De acum înainte vom lucra pe baza unui program de lucru le-a spus Stana băieților, sarcinile de producție le vom primi pe brigadă și le vom realiza în colectiv, ne vom ajuta unii pe alții, vom repartiza în așa fel oamenii încît să fie cei mai potriviți la locul potrivit. Interesele brigăzii sînt interesele fiecărui membru al ei. Scopul tuturor este să producem piese de bună calitate, să realizăm sarcinile de plan, să economisim metalele, uneltele.

De atunci, de fiecare dată, la intrarea în schimb Stana vine cu cîteva minute mai înainte la lucru, trece pe la maistru, află ce trebuie să facă brigada. Cînd sosesc și ceilalți tineri la lucru, Stana explică fiecăruia care trebuie să fie contribuția lui în acea zi la îndeplinirea sarcinilor de producție, cum trebuie să realizeze operațiile pe care le are de executat.

În munca brigăzii s-a ivit la un moment dat o greutate: aprovizionarea cu material se făcea foarte greoi (trebuia adus de la o mare distanță). Tinerilor le-a venit o idee: să folosească unele resurse de materiale care se găseau pe loc. Așa se face că în primele luni ale anului brigada a economisit materiale în valoare de peste 30.000 lei. De mai bine de un an brigada își depășește lunar sarcinile de producție cu 20-30 la sută, lichidînd totodată orice rebut sau remaniere.

Cîte asemenea brigăzi bine organizate ca cea condusă de Ion Stana nu am întîlnit în cursul raidului nostru prin întreprinderile din orașul Arad! La Uzinele „Gh. Dimitrov" sînt numeroase brigăzi bine organizate (cum sînt cele conduse de Aurel Nedea, Francisk Farcas), la Uzinele Textile „30 Decembrie" brigăzile conduse de Lucian Chincișaru, Veber Ioan, Hagi Margareta, la „Teba" brigăzi ca acelea conduse de Chisăliță Suzana, Miclea Ana, Balogh Ana etc. Bine organizate, acolo unde nevoile producției o cer, desfășurîndu-și activitatea pe baza unui program concret de lucru, aceste brigăzi obțin rezultate valoroase în muncă.

De la teorie la... practică

...Dar să ne continuăm raidul. Ne aflăm la uzinele „Iosif Rangheț". Discutăm cu tovarășul Ioan Balai, responsabilul cu problemele de producție și calificare în comitetul U.T.M. De mai bine de o jumătate de oră ne povestește despre modul cum trebuie organizate brigăzile. Ba, mai mult, iată-l că scoate dintr-un sertar o mapă voluminoasă.

— Aici ținem colecția de referate și îndrumări pentru organizarea brigăzilor, ne-o arată el zîmbitor.

O răsfoim și noi: conține indicații clare, precise. Se arată că brigăzile trebuie să fie organizate pe schimburi pentru ca tinerii să se poată întîlni ușor și să se poată sfătui, brigada să aibă program concret de lucru, într-un cuvînt să fie brigadă, să-și trăiască viața.

— Nimic de zis! Am vrea să vedem și noi o brigadă la locul de muncă.

— O brigadă... (Balai s-a arătat deodată foarte încurcat). Stați... stați că găsesc eu acum una... Îl întîlnim pe strungarul Precup Tiberiu.

— Brigada, adună repede brigada, i-a spus Balai lui Precup.

După cîteva secunde strungarul s-a prezentat cu încă un tînar. „Gata, am venit", a zis el.

— Cum gata? Dar brigada?

— Brigada lucrează în 3 schimburi, tovarășe Balai. Noi ne întîlnim — he, he! o dată la cîteva luni...

Am mers mai departe. Lîngă niște freze uriașe l-am întîlnit pe tînărul Briță Ilie, și el responsabil al unei brigăzi. L-am rugat să ne răspundă la cîteva întrebări:

— Cum urmăriți rezultatele în întrecere? De pildă, în luna aprilie, ce rezultate ați obținut?

— Nu știu eu treaba asta. O să ne comunice contabilitatea cînd s-or da salariile...

În secția mecanic-șef încă de la începutul vizitei tovarășul Balai a recunoscut că brigăzile sînt cam dezorganizate, că n-au programe de lucru.

— Care membru al comitetului U.T.M. lucrează în secția mecanic-șef? l-am întrebat.

— Păi... de... să vedeți... de fapt aici lucrez... eu!

Ne-am permis și noi o glumă.

— Ce zici, cum stăm cu legătura dintre teoria — pe care ne-ai prezentat-o la început, — și practica — pe care am văzut-o în secții — tovarășe Balai?

Asemenea „surprize" am avut și cu ocazia vizitei la Întreprinderea „Libertatea".

— Cum se explică această situație? — l-am întrebat pe tovarășul Lucaci, secretarul comitetului orășenesc U.T.M.

— Noi l-am îndrumat de nenumărate ori...

— Dar de controlat a controlat cineva cum se aplică aceste îndrumări? Și nu numai atît: i-a ajutat cineva pe secretarii U.T.M. explicîndu-le concret la locurile de muncă, cum trebuie organizată munca brigăzilor?

Explicația rezultatelor obținute de organizațiile U.T.M. de la Uzinele „Gh. Dimitrov", ca și de la alte uzine se află și în faptul că instructorii comitetului orășenesc U.T.M. care răspund de această uzină au lucrat cu răspundere pentru ca fiecare brigadă să fie bine organizată, să-și îndeplinească sarcinile și angajamentele, să lupte pentru titlul de brigadă fruntașă.

O asemenea muncă concretă de îndrumare a brigăzilor trebuia dusă la toate întreprinderile (inclusiv „I. Rangheț" și „Libertatea"). Biroul comitetului orășenesc U.T.M. trebuia să-i ajute în mod practic pe membrii tuturor comitetelor U.T.M. din uzine să învețe cum se organizează o brigadă, de ce anume trebuie să țină seamă la organizarea unei brigăzi, cum se alcătuiește programul de lucru etc.

Fiecare membru al brigăzii trebuie ajutat să contribuie la îndeplinirea angajamentelor luate. Numai astfel brigada va putea să devină colectiv de muncă fruntaș. Strungarul Tiberiu Precup de la Uzinele „Iosif Rangheț" știe acest lucru". Iată-l discutînd cu tînărul Dobre Petru pe marginea sarcinilor de producție. Din păcate însă el nu poate face acest lucru cu toți membrii brigăzii: ceilalți lucrează în alte schimburi.

Programul de lucru al brigăzii

— La noi în brigadă întreaga muncă se desfășoară în mod organizat, ne explica frezorul Gabor Ștefan, responsabilul unei brigăzi din secția mecanică-grea a Uzinelor „Gh. Dimitrov". Baza acestei organizări o constituie programul de lucru al brigăzii.

— Cum se alcătuiește el?

— Pornind atît de la sarcinile imediate ale producției ale planului lunar, a căror îndeplinire cu succes constituie primul nostru obiectiv, cît și de la unele observații asupra întregii munci a brigăzii. Iată, de pildă, cîteva exemple. Noi executăm operațiile de prelucrare a glisierelor la cadrele laterale ale vagonului basculant. Sînt piese mari, grele, a căror prelucrare durează mai multe ore. Din această pricină uzina întîmpina unele greutăți. În scopul creșterii productivității muncii, într-o consfătuire a brigăzii a apărut propunerea de a se studia posibilitatea ca în loc de 2 operații de frezare cît se făcea la fiecare glisieră a cadrului să se execute doar o singură operație. În programul de lucru al brigăzii s-a trecut astfel la obiectivul măririi productivității muncii, problema: studierea și crearea unei freze combinate.

Cînd s-a trecut în program obiectivul „înlăturarea totală a remanierilor", majoritatea tinerilor din brigadă au privit spre tînărul Vatz Gheorghe.

— Din privirile lor am înțeles, a continuat Gabor, că băieții vedeau în modul neglijent cum lucrează Vatz o piedică în realizarea acestui obiectiv. Am propus ca obiectivul „înlăturarea remanierilor" să fie completat cu următoarea frază: „Pentru ca și tînărul Vatz Gheorghe, care mai dă încă lucru care necesită remanieri, să lucreze numai piese de cea mai bună calitate, frezorul Gabor Ștefan va trece să lucreze pe o mașină alăturată, avînd sarcina să-l îndrume și să-l ajute în permanență". Acestea sînt doar cîteva exemple. Firește obiectivele se pot schimba de la lună la lună, metodele la fel. Fapt este însă că noi nu dăm uitării un obiectiv pînă nu este realizat.

Freza combinată, de pildă, s-a realizat. Productivitatea a crescut cu 60—70 la sută, rezolvîndu-se astfel neajunsul pe care îl întîmpina uzina. Nici Vatz Gheorghe nu mai dă lucru care necesită remanieri. Piesele noastre sînt numai de bună calitate... Lucrînd în acest mod am ajuns să facem să crească răspunderea tinerilor, aceștia să vină cu inițiative proprii pentru rezolvarea obiectivelor propuse. Iată, de pildă, un exemplu concret. În programul nostru am trecut pentru luna mai o economie de cîteva mii de lei. Azi am trecut pe la mașina lui Simion Mihuț. Il văzusem că meșterea el ceva și nu-mi arăta. Ce făcea? Din freze deteriorate, care în mod normal se aruncă, alcătuise o freză nouă. Asta costă 1.200 lei.

Într-adevăr, atunci cînd brigada lucrează conform unui program de lucru, întocmit pe baza unei cunoașteri a contribuției pe care fiecare membru al ei trebuie să o aducă la îndeplinirea sarcinilor de producție, cînd se prevăd în program nu numai obiectivele, dar și metodele de rezolvare a lor, brigada își desfășoară cu succes activitatea.

Intrajutorare tovărășească

...Am vizitat în continuare secția filatură a Întreprinderii „Teba".

— Ana Borșanu, se recomandă o tînără pe mașina căreia a fost fixat un steguleț de brigadă. Dar... Vă rog să mă scuzați o clipă, avem „levată".

„A avea levată" înseamnă că țevile pe care se deapănă firul s-au umplut, că mașina trebuie oprită, bobinele trebuie scoase și înlocuite cu țevi, că pe fiecare țeava nou fixată în mașină trebuie înodat firul. Știam însă că operația aceasta o face în mod obișnuit muncitoarea la mașina căreia este gata un rînd de bobine. Iată însă că aici nu una ci șase tinere au ieșit de la mașinile lor, și, toate deodată, scot cu repeziciune bobinele la mașina care are levată, pun țevi noi, leagă firele. N-a trecut un minut și responsabila brigăzii s-a înapoiat la noi.

— La noi în brigadă se desfășoară cu mult succes acțiunea de întrajutorare tovărășească în muncă. Pe lîngă alte obiective din programul de lucru (îndeplinirea planului de producție în proporție de 102 la sută, depășirea indicelui la calitate cu 1 la sută etc.) întrajutorarea formează una dintre principalele probleme legate de locul nostru de muncă. De fapt ați și asistat la o asemenea formă de întrajutorare. Iată, cea mai mare greutate o întîmpină filatoarele în timpul levatei. La o mașină sînt nu mai puțin de 320 țevi. După vechiul sistem trebuia să scoți odată toate cele 320 țevi pline, să le înlocuiești cu 320 țevi goale și să legi 320 fire la noile țevi. Asta înseamnă aproape 1000 de operații, care cer timp, timp în care mașina stă. Ce ne-am gîndit? Fiecare brigadă lucrează la 12 mașini, mașini care se află față în față. Am hotărît atunci ca în momentul cînd o colegă are levată șase fete să supravegheze cîte două mașini, iar alte șase o ajută pe tovarășa noastră. Timpul în care mașina colegei este oprită scade astfel de 6—8 ori, cîștigînd în 8 ore 1—1,5 ore de lucru. Bineînțeles, lucrurile se repetă pentru fiecare mașină: fiecare muncitoare este ajutată de colectivul brigăzii.

Ne-am interesat ce rezultate au obținut tinerele din brigada condusă de Ana Borșanu (brigadă care nu este cea mai bună din secția filatură, ea fiind întrecută, chiar în sectorul unde lucrează, de alte brigăzi cum sînt cele conduse de Chisăliță Suzana și Săbău Lucreția).

— În primele 4 luni ale anului, brigada și-a îndeplinit și depășit lunar toate obiectivele și angajamentele luate în întrecere. În luna aprilie, de pildă, noi am produs 604 kg fire peste plan, am depășit indicele de calitate cu 1 la sută și am realizat economii în valoare de 1200 lei.

Ce a învățat responsabilul brigăzii

...În timpul raidului la Uzinele textile „30 Decembrie", tovarășul Ștefan Lucaci, secretar al comitetului orășenesc U.T.M. a purtat o discuție interesantă cu Vasile Tomuță, responsabilul unei brigăzi, pe marginea caietului în care sînt notate obiectivele programelor de lucru lunare.

— În programele voastre de lucru sînt trecute numai obiective generale, valabile pentru orice brigadă din țară: „Se vor aplica regulile de exploatare tehnică". Cine le aplică? Toți? Cine răspunde? Toți? Sau: „Se vor da numai fire de bună calitate". Cum, ce se va întreprinde pentru aceasta? Nici o indicație! Toate obiectivele sînt alcătuite astfel. Nu există probleme specifice brigăzii?

— Nu există...

— Precis?

— Precis...

— Ia vorbește despre greutățile pe care le-ai întîmpinat cu materia primă, cu organizarea locului de muncă.

Cîteva ore a vorbit Tomuță. A povestit pe larg ce tineri are în brigadă, ce lipsuri au, de ce greutăți s-au lovit cînd s-a trecut de la producția unor sortimente la altele, și-a spus părerea ce metode ar putea fi aplicate și cum s-ar rezolva neajunsurile, cum se poate îmbunătăți calitatea produselor la ei în brigadă.

— Vezi că există probleme specifice locului vostru de muncă? De ce nu v-ați sfătuit cu toții în brigadă în legătură cu rezolvarea lor, stabilind măsuri concrete, discutîndu-le punct cu punct? Iată, aceste probleme trebuiau să constituie obiectivele din programul vostru de muncă.

De la discuția cu secretarul comitetului orășenesc U.T.M., Tomuță a plecat convins că greșise, ba mai mult — învățase cum să lucreze. De ce nu procedează membrii comitetului U.T.M. din uzinele arădane în același mod pentru îndrumarea fiecărui responsabil de brigadă în parte? Să spunem că asemenea discuții foarte folositoare, ar organiza fiecare membru al comitetului orășenesc U.T.M., fiecare secretar U.T.M. din uzine, chiar și cu un singur responsabil de brigadă pe săptămînă. Cît de mult ar putea fi sprijinită astfel munca brigăzilor, cît de mult ar putea fi ajutați responsabilii brigăzilor să învețe să conducă cît mai bine munca colectivului de care răspund!

Oglinda brigăzilor U.T.M., așa se intitulează gazetele speciale editate de organizațiile U.T.M. de la Intreprinderea „Teba" pentru urmărirea întrecerilor socialiste dintre brigăzi. În fiecare rubrică sînt afișate obiectivele concrete ale brigăzilor. Jos, săgețile albe indică realizarea săptămînală a sarcinilor de plan

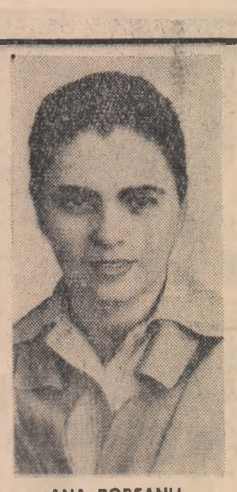

ANA BORȘANU
este responsabila unei brigăzi în secția filatură a Întreprinderii „Teba"

ION STANA
este responsabil de brigadă în secția boghiuri a Uzinelor de vagoane „Gh. Dimitrov"

ELENA TRIF
responsabilă a unei brigăzi în secția țesătorie a Uzinelor textile „30 Decembrie"

Spre un titlu de cinste — brigadă fruntașă

Plenara C.C. al U.T.M. din martie 1961 a stabilit că organizațiile U.T.M. trebuie să organizeze, să îndrume și să sprijine munca brigăzilor de producție ale tineretului pentru ca fiecare brigadă să cîștige titlul de cinste de colectiv de muncă fruntaș.

Ce este necesar pentru aceasta?

Mai întîi fiecare brigadă trebuie să lucreze pe baza unui program de lucru concret, care să conțină sarcinile ce-i revin în cadrul întrecerii, sarcinile ce-i revin pentru continua îmbunătățire a calității produselor. În acest scop organizațiile U.T.M. au datoria să ajute în permanență brigăzile de producție ale tineretului astfel ca acestea să-și organizeze bine activitatea, locul de muncă, să cunoască bine sarcinile ce le stau în față. Este necesar apoi să-și respecte lună de lună angajamentele în întrecere privind: îmbunătățirea calității produselor, reducerea coeficientului de rebuturi sau a pierderilor sub limita admisă, îndeplinirea și depășirea ritmică și pe sortimente a planului de producție, realizarea de economii, aplicarea inițiativei tinerilor de la Uzinele „Tudor Vladimirescu" București, participarea fiecărui tînăr la cursurile de ridicare a calificării sau la învățămîntul de stat.

Firește, atunci cînd se organizează întrecerea dintre brigăzi, pentru stabilirea brigăzii fruntașe ca și pentru decernarea titlului de colectiv de muncă fruntaș, organizațiile U.T.M., în colaborare cu conducerile administrative și comitetele sindicatului, trebuie să stabilească criteriile specifice de aplicare a lor. Iată, de pildă, la Întreprinderea „Teba" s-a pus un accent deosebit pe întărirea disciplinei, ca o condiție importantă în îndeplinirea și depășirea ritmică a planului de producție.

Pe baza unor asemenea criterii, legate de specificul fiecărui loc de muncă trebuie organizată întrecerea între brigăzile de tineret pe atelier, uzină sau oraș. Important este ca membrii comitetelor U.T.M., ai comitetului orășenesc U.T.M. să ajute practic brigăzile în organizarea muncii, în așa fel încît acestea să-și îndeplinească fiecare angajament luat în întrecere; să stimuleze întrecerea între brigăzi și să urmărească rezultatele obținute. Trimestrial, la nivelul întreprinderilor, organizațiile U.T.M. împreună cu comitetul sindicatului și conducerea administrativă, sub conducerea organizației de partid, trebuie să organizeze consfătuiri în care să dezbată pe larg, temeinic, experiența bună cîștigată de brigăzi în decurs de trei luni în așa fel încît toate brigăzile să învețe din experiența celor fruntașe, să se scoată la iveală neajunsurile care mai există în activitatea unor brigăzi. Cu acest prilej, pe baza rezultatelor obținute în întrecere, comitetul U.T.M., împreună cu comitetul sindicatului și conducerea administrativă, stabilesc care brigadă a obținut cele mai bune rezultate și îi acordă titlul de brigadă fruntașă. Semestrial, din rîndul celor mai bune brigăzi din întreprinderi, se vor stabili printr-o hotărîre comună a comitetului orășenesc U.T.M. și a consiliului local al sindicatelor, brigăzile fruntașe pe oraș.

Acordarea titlului de brigadă fruntașă trebuie făcută cu mult spirit de răspundere, numai acelor brigăzi care — într-adevăr — merită acest titlu. La Arad am întîlnit din păcate unele cazuri de aplicare superficială, formală a acestor indicații. Ion Stana, de pildă, responsabilul de brigadă de la Uzinele „Gh. Dimitrov" ne spunea:

— Acum vreo două săptămîni, într-o consfătuire de producție am fost înștiințat că brigada mea este colectiv de muncă fruntaș. „Fruntaș pe oraș, știu, am spus". „Nu tovarășe, ești și fruntaș pe oraș între brigăzi dar voi sînteți și colectiv de muncă fruntaș". Drept să spun, n-am priceput cum vine...

L-am întrebat pe Stana dacă cunoaște criteriile după care o brigadă știe cînd primește titlul de colectiv de muncă fruntaș.

— Nu știu, a răspuns el. Nu mi s-a spus...

Este clar că în acest caz s-a lucrat superficial. A „înștiința" numai brigăzile la anumite intervale de timp că sînt colective de muncă fruntașe sau nu, nu înseamnă decît să rezolvi formal indicația Plenarei C.C. al U.T.M.

Am întîlnit chiar cazuri cînd au fost declarate fruntașe brigăzi care nu și-au îndeplinit angajamentele în unele luni. Li s-a decernat totuși drapelul numai pentru că au fost... mai bune decît alte brigăzi mai puțin bune! La Uzinele textile „30 Decembrie" (la țesătorie) organizația U.T.M. a decernat titlul de colectiv de muncă fruntaș unui număr de 9 brigăzi, deși majoritatea acestora nu și-au îndeplinit toate angajamentele lunare, ba chiar unor brigăzi care nu-și îndeplinesc sarcinile privind calitatea produselor și creșterea productivității muncii. Este de la sine înțeles că o asemenea apreciere a muncii brigăzilor nu dă roadele așteptate. În felul acesta, titlul de colectiv de muncă fruntaș nu mai constituie un stimulent pentru celelalte brigăzi, nu le determină să lupte și ele pentru acest titlu.

În întreprinderile din orașul Arad există o experiență bogată privind buna organizare și desfășurare a muncii brigăzilor, experiență care — generalizată — va face să sporească contribuția tineretului la îndeplinirea sarcinilor economice, la îmbunătățirea permanentă a calității produselor. Raidul nostru a arătat însă că membrii biroului comitetului orășenesc U.T.M. nu au îndrumat în suficientă măsură organizațiile U.T.M. din uzine și întreprinderi, nu întotdeauna a fost urmărită aplicarea indicațiilor date (în special la Uzinele „Iosif Rangheț" și la Întreprinderea „Libertatea"). Din această cauză sînt unii membri ai comitetelor U.T.M. care nu știu cum să organizeze munca brigăzilor din întreprinderile respective.

Or, acesta este primul lucru care trebuie făcut pentru a întări munca de organizare a brigăzilor de către organizațiile U.T.M. din întreprinderile orașului Arad. Comitetul orășenesc U.T.M. trebuie să ajute îndeaproape fiecare organizație, U.T.M., fiecare brigadă. Este necesar ca membrii biroului comitetului orășenesc U.T.M. să meargă mai des în uzine și fabrici pentru a participa în mod concret la îndrumarea și organizarea brigăzilor, la instruirea comitetelor U.T.M. din uzine, la instruirea responsabililor de brigăzi.

...Trei sute treizeci de stegulețe roșii marchează în uzinele arădene locurile unde tot atîtea colective tinerești contribuie, alături de muncitorii vîrstnici, la îndeplinirea sarcinilor trasate de partid. Să facem ca toate aceste colective să fie cît mai bine organizate, să devină colective fruntașe în lupta pentru produse mai multe, de calitate superioară.

Pagină realizată de

EUGEN FLORESCU

Munca în gospodărie — principalul mijloc de educare colectivistă a tineretului

În gospodăria noastră colectivă muncește acum întregul sat. An de an a crescut avuția obștească și bunăstarea colectiviștilor. Acesta e rodul muncii în comun și al hărniciei membrilor gospodăriei, al aplicării metodelor agrozootehnice înaintate. Anul acesta gospodăria noastră a însămînțat 790 de hectare cu diferite culturi; se dezvoltă necontenit sectorul zootehnic, precum și alte ramuri de producție. Iar în principalele sectoare de producție, acolo unde se simte nevoia de mai multă energie și entuziasm se află întotdeauna și utemiștii, tinerii.

Cu cîțiva ani în urmă însă, mai erau unii tineri colectiviști care priveau cu ușurință munca în gospodărie, nu dădeau atenție calității lucrărilor agricole. Aceasta se datora în primul rînd faptului că organizația U.T.M. nu se pricepea să organizeze prea bine munca pentru educarea tinerilor colectiviști în spiritul dragostei față de gospodăria colectivă, al răspunderii pentru îngrijirea și sporirea avutului obștesc.

Analizînd activitatea organizației U.T.M., organizația de partid din gospodărie ne-a ajutat să vedem că acțiunile întreprinse de organizația U.T.M. nu sînt legate întotdeauna de sarcinile ce revin tinerilor colectiviști în întărirea economico-organizatorică a gospodăriei colective și, din această cauză, contribuția pe care o aduce organizația U.T.M. la educarea colectivistă a tinerilor, la formarea conștiinței lor socialiste este redusă. Comuniștii ne-au dat multe sfaturi prețioase privind munca politico-educativă a organizației U.T.M.

Mi-amintesc că anul trecut, într-o perioadă cînd era mult de lucru în gospodărie, s-a pus ca o problemă urgentă recoltarea citorva hectare de fasole. Organizația de partid ne-a sfătuit să antrenăm în această muncă pe toți tinerii colectiviști. Dar cum să procedăm? Ne-am gîndit să convocăm o adunare generală U.T.M. deschisă și să punem în fața tinerilor această sarcină.

— E bine ce v-ați gîndit să faceți. Dar e bine să discutați nu numai despre recoltarea celor cîteva hectare de fasole, ci de munca tinerilor în gospodărie in general — ne-au arătat comuniștii. Ei ne-au propus atunci să organizăm adunarea generală U.T.M. pe o temă mai largă: „A iubi gospodăria colectivă înseamnă a participa zi de zi la lucru, a efectua numai lucrări de calitate și a nu lăsa să se piardă nimic din avutul ei".

Comitetul organizației de bază U.T.M. a pregătit cu multă grijă această adunare. În referat s-a arătat că sarcina principală a fiecărui utemist și tînăr este să lupte pentru întărirea și înflorirea gospodăriei colective, să muncească cu sîrguință acolo unde gospodăria are mai multă nevoie de el, să efectueze lucrări de bună calitate pentru a obține recolte bogate. În cadrul adunării au luat cuvîntul mulți utemiști. Ei au analizat cu răspundere munca desfășurată de tineri în gospodăria colectivă, făcînd totodată și multe propuneri pentru îmbunătățirea activității organizației U.T.M. în viitor. Apoi, secretarul organizației de partid le-a vorbit tinerilor despre importanța strîngerii la timp a recoltei prezentîndu-le o situație concretă din care reieșeau pierderile ce le-ar fi înregistrat colectiva în cazul cînd fasolea n-ar fi fost culeasă la timp.

Rezultatul adunării a fost că majoritatea tinerilor au venit în ziua următoare la cules fasole. În trei zile fasolea a fost culeasă, bătută și pusă în magazie. Gazeta noastră de perete — la îndemnul organizației de partid — a consemnat acest fapt, evidențiindu-i pe fruntașii în muncă: Teodor Ciornohan, Mircea Zuzu, Veronica Căldăraru, Viorica Zorici și criticînd în același timp pe unii tineri, ca Petru Malanciuc și Maria Munteanu care promiseseră în adunare că vor veni la lucru, dar care au lipsit totuși. Munca tinerilor în gospodărie a fost dezbătută și în alte adunări ale organizației. Aceste adunări au avut o mare influență educativă asupra utemiștilor, au întărit spiritul lor de răspundere față de munca în gospodăria colectivă, au format o puternică opinie împotriva celor ce nu-și îndeplineau bine sarcinile în producție, care făceau muncă de mîntuială, sau se eschivau de la lucru.

Totodată, am acordat o mai mare atenție și altor forme de educare politică și de mobilizare a tinerilor la munca în gospodărie. În acest scop am reorganizat postul utemist de control, brigada artistică de agitație și, la indicația organizației de partid, am orientat activitatea lor spre sarcinile concrete care stau în fața organizației U.T.M., a tinerilor privind întărirea și dezvoltarea multilaterală a gospodăriei colective.

Acum colectivul postului utemist de control se ocupă îndeaproape de calitatea muncii tinerilor din gospodăria colectivă, atît în perioada campaniilor agricole cît și în perioadele de activitate obișnuită. Postul de control a devenit un mijloc eficient de luptă împotriva lipsurilor, pentru o bună gospodărire a avutului obștesc, pentru educarea tinerilor în spiritul atitudinii socialiste față de muncă.

Repertoriul brigăzii artistice de agitație a devenit și el mai bogat în conținut. Prin cîntece, versuri, scenete tinerii artiști amatori înfățișează succesele gospodăriei noastre colective, munca harnică a colectiviștilor tineri și vîrstnici, metodele bune folosite de fruntașii recoltelor bogate, și în același timp îi critică pe codași, pe cei care lucrează superficial, nu aplică metodele agrotehnice avansate, pe cei care nu îngrijesc avutul obștesc al gospodăriei.

Activitatea desfășurată de organizația U.T.M. a contribuit în mare măsură la educarea politică a tinerilor colectiviști. Acum tinerii se străduiesc să fie mereu în primele rînduri la muncă, se străduiesc să facă lucrări de cea mai bună calitate. Muncile din campania agricolă de primăvară au fost un bun „examen" pentru tineretul nostru. În actuala campanie agricolă gospodăria noastră colectivă este fruntașă pe raion. Alături de ceilalți colectiviști, tinerii au muncit cu sîrguință, cu spirit de răspundere, situîndu-se printre fruntași și dovedind astfel prin fapte că-și iubesc gospodăria colectivă. Toate acestea sînt o dovadă în plus că în munca politico-educativă a organizației noastre s-au făcut pași înainte.

CONSTANTIN SALAHORU
secretarul organizației U.T.M. din G.A.C. „Nicolae Bălcescu" Bălteni, regiunea Iași

OMAGIU PARTIDULUI

(Urmare din pag. I-a)

face doar cu un singur „colț" al ei. Atît cît să încapă prin ea un ghemotoc de fetiță, o pionieră. Ea înaintează repejor pînă în fața tribunei oficiale. I se aduce în grabă un microfon. Pentru că ea recită o poezie. E o poezie, un cîntec al celei mai tinere generații pentru partid, pentru părintele iubit al copiilor țării, pentru cel care veghează asupra anilor lor plini de bucurii și visuri îndrăznețe, hărăzite toate împlinirii.

„Partid iubit, mîndria țării,
Salut voios, de pionier !".

Apoi, pe stadion încep să se scurgă imense șiruri de copii. Ei ies repede, unul cîte unul, din niște corturi de mătase. Un grup de pionieri se îndreaptă spre tribuna oficială și, în aplauzele întregii asistențe, înmînează conducătorilor partidului buchete de flori.

Pionierii au ținut să aducă partidului ca omagiu la marea sa sărbătoare un crîmpei din viața lor fericită, o zi petrecută de ei în tabără, într-una din miile de tabere și colonii care le sînt puse la dispoziție în cele mai pitorești locuri ale țării. Iată, ei fac un cerc și, ca prin minune, în mijloc se aprinde un foc. Deși plouă, flăcările lui roșietice se ridică vioaie spre cer. În jurul focului pionierii dansează, se bucură de viață, de frumusețea din jurul lor, de tot ce le-a fost dăruit în anii de cînd partidul și clasa muncitoare au luat destinele țării în mînă.

Răsună chemări prelungi de bucium. Vin din spatele cortinei, într-un pas vioi și sprinten, fete purtînd pe umeri coșuri încărcate cu roade. Vin sute de tineri îmbrăcați în minunatele costume populare, simbolizînd harnica noastră țărănime muncitoare.

„Țara întreagă în sărbătoare". Din nou avem în fața ochilor harta patriei cu regiunile ei. Fiecare regiune e o floare. Pentru că pe pămîntul fiecăreia a înflorit viața nouă, socialistă, toate ținuturile țării au cunoscut sub înțeleapta conducere a partidului o necontenită dezvoltare și înflorire.

Purtată pe umerii puternici ai unor sportivi, pe stadion este adusă o uriașă machetă a globului pămîntesc. Din trupul globului, de pe toate continentele sale, au venit la această sărbătoare, în chip simbolic, soli ai artei, ai frumosului. Dansează în cîntecile balalaicilor și armonicilor colhoznicii stepelor rusești, dansează tineri din America Latină și din numeroase alte țări ale lumii, asistăm la un simbolic dans al eliberării vitezei Africe luptătoare. Totul simbolizează solidaritatea poporului nostru cu toate popoarele lumii în lupta pentru victoria păcii.

Sportivii scriu cu trupurile lor cuvîntul pace și desenează contururile stemei partidului. Deasupra cortinei albe se ridică lozinca nemuritoare a proletariatului de pretutindeni „Proletari din toate țările, uniți-vă !"

Semnale din Cosmos ! Prin fața tribunelor trece vijelioasă racheta „Vostok". Din ea ne face cu mîna un „cosmonaut". El încă n-a zburat decît cu visul în Cosmos, dar în viitor, peste decenii va călători printre stele. E un vis al omenirii căruia i-a dat aripi puternice să zboare comunismul. E un semn de cinstire pentru marea victorie a eroicului popor sovietic, deschizător de noi drumuri pe pămînt și în Cosmos.

Marea serbare capătă o alură de un pitoresc impresionant. Totul este o grandioasă feerie. Jerbe multicolore de artificii zboară în văzduh. Răsună plină de grandoare și forță nestăvilită „Internaționala" imnul proletariatului. Miile de oameni ai muncii prezenți pe stadion aclamă minute în șir pentru partidul Muncitoresc Romîn, pentru Comitetul său Central, în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej.

A fost o serbare minunată, un omagiu de neuitat adus partidului la marea sa sărbătoare, un gest de adîncă recunoștință și dragoste celui care ne conduce spre minunatele înfăptuiri ale socialismului și comunismului.

Totul a fost un minunat poem închinat partidului, un poem scris cu versul, cu mlădierea dansului, cu suplețea gimnasticii, cu vigoarea nestăvilită a tinereții.

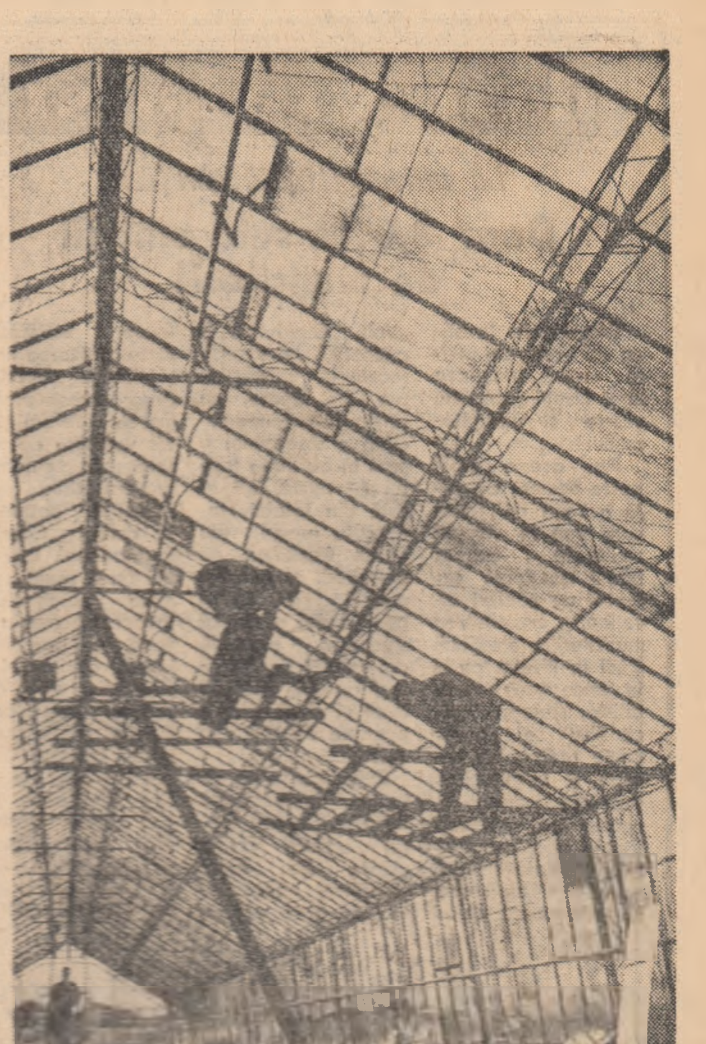

Boltă pentru casa florilor
Foto: O. ARCADIE

Puterea exemplului

(Urmare din pag. I-a)

deși unii au ajuns ei înșiși șefi de echipe sau au fost trimiși la școala de maiștri, totuși pe maistrul Segedi nu numai că nu l-au uitat dar îi cer întotdeauna părerea sau ajutorul. Cînd s-au luat angajamentele privitoare la calitate, Suru, de pildă, care lucrează acum în echipa lui Iepure — un tînăr de vre-o 20 de ani — n-a uitat să treacă mai întîi pe la vechiul maistru și să-i ceară părerea în interesele întregii echipe.

Fără a-i „dădăci" prea mult, comunistul Segedi Dumitru a căutat să le insufle spirit de răspundere și de inițiativă. Așa se explică faptul că Iovescu Gheorghe, Suru și Dan au ajuns încă în primii ani de „ucenicie" pe lîngă el, să poată efectua singuri lucrări de înaltă tehnicitate. Iar dacă acum, învățăceii de odinioară vin încă să-l consulte, acesta arată că încă una din laturile caracterului său — modestia — s-a transmis și celor tineri.

Grija față de om, grija pentru formarea unor caractere integre, pentru triumful în viața fiecărui tînăr a mentalității și a modului de viață socialist — își află expresia, în cazul de față, într-o mie de fapte mărunte a căror latură esențială este continuitatea. Puterea de înrîurire asupra celor mai tineri nu are nevoie de manifestări neapărat festive, „spectaculoase" pentru a fi rodnică, structurală, — iar în cazul comunistului Segedi — aceasta se realizează neîntrerupt, mai cu seamă la locul de muncă, ca și în timpul liber. Dacă Damian Eremin la venirea în echipa lui Segedi era refractar oricărei îndrumări și dacă același Eremin își cheltuia primele salarii mai mult pe fleacuri, cu totul alta a fost situația după 3—4 luni, cînd îndrumarea primită de la tovarășul mai vîrstnic a făcut din el un lăcătuș de nădejde și chiar în toamna următoare — lucru de neconceput la venirea sa în echipă — Damian Eremin s-a înscris la liceul seral !

Lăcătușul Segedi este unul dintre numeroșii comuniști prin care politica Partidului Muncitoresc Romîn s-a contopit adînc cu viața și aspirațiile milioanelor de oameni ai muncii. El le insuflă tinerilor săi tovarăși de muncă dragostea, devotamentul nestrămutat pentru partid, le vorbește cu emoție despre ce înseamnă să fii demn de numele de comunist. El însuși le-o dovedește prin munca și viața sa. Prin reparațiile de bună calitate, executate de echipa pe care-o conduce, și reducerea duratei lucrărilor cu 20—30 la sută — dar mai cu seamă roadele exemplului său care se văd în numeroasele echipe în care lucrează lăcătuși care au învățat de la el, odată cu meseria, cum să-și trăiască viața și cum să fie folositori patriei.

Prezentarea scrisorilor de acreditare de către ministrul Elveției în R. P. Romînă

Președintele Consiliului de Stat al R. P. Romîne, Gheorghe Gheorghiu-Dej, a primit marți la amiază, la Palatul R. P. Romîne, pe trimisul extraordinar și ministrul plenipotențiar al Elveției în R. P. Romînă, Emile Bisang, care și-a prezentat scrisorile de acreditare.

La solemnitate au luat parte Corneliu Mănescu, ministrul Afacerilor Externe, și Grigore Geamănu, secretarul Consiliului de Stat al R. P. Romîne.

Ministrul Elveției a fost însoțit de Fritz Adams, atașat de legație.

După ceremonia prezentării scrisorilor de acreditare, președintele Consiliului de Stat al R. P. Romîne, Gheorghe Gheorghiu-Dej, s-a întreținut cordial cu ministrul Elveției, Emile Bisang. Au asistat Corneliu Mănescu, ministrul Afacerilor Externe, și Grigore Geamănu, secretarul Consiliului de Stat.

(Agerpres)

Lecție de acordeon
Foto: N. STELORIAN

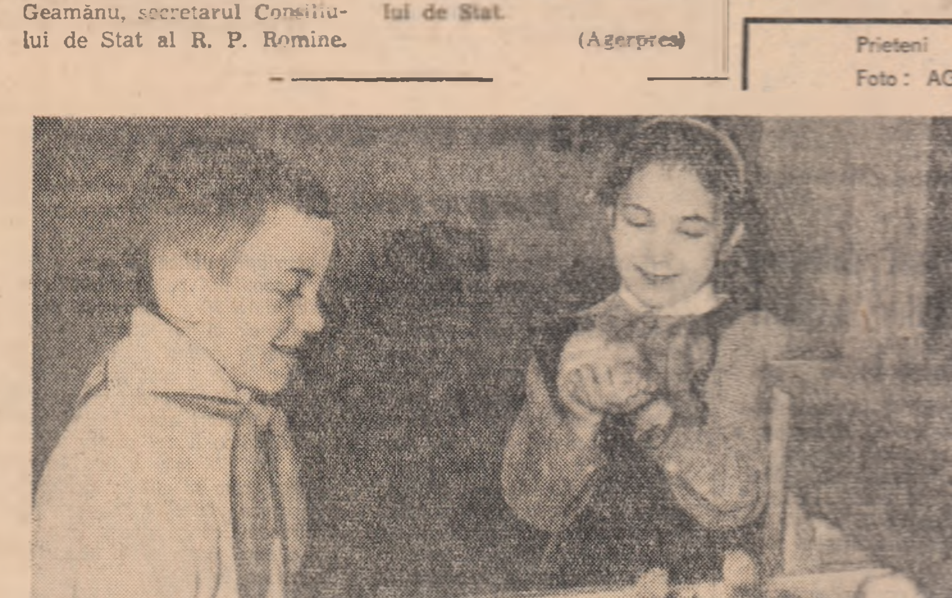

Prieteni
Foto: AGERPRES

TELEGRAMĂ

Tovarășului ION GHEORGHE MAURER,
Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne

București

Permiteți-mi să vă exprim dv. și prin dv. guvernului Republicii Populare Romîne mulțumiri sincere pentru caldele felicitări frățești și urările adresate cu prilejul celei de-a 50-a aniversări a zilei mele de naștere.

Vă transmit la rîndul meu, stimate tovarășe președinte, urări calde de sănătate și fericire personală, precum și de cît mai rodnică activitate pe viitor spre binele Republicii Populare Romîne, pentru cauza socialismului și păcii în întreaga lume.

JOZEF CYRANKIEWICZ
Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Polone

INFORMAȚII

La invitația grupului parlamentar pentru relații de prietenie Franța — Romînia din senatul francez, marți dimineața a părăsit Capitala, plecînd la Paris, o delegație a grupului parlamentar romîn pentru relații de prietenie Romînia — Franța din Marea Adunare Națională. Delegația va face o vizită de prietenie în Franța.

Din delegație, condusă de acad. Ștefan S. Nicolau, vicepreședinte al Marii Adunări Naționale, președintele Comitetului de conducere al grupului parlamentar, fac parte deputații acad. Horia Hulubei, acad. Gheorghe Călinescu, prof. univ. Traian Ionașcu, Barbu Solomon, Radu Beligan.

(Agerpres)

Sport

S-a încheiat marea competiție ciclistă „Cursa Păcii"

- **Sportivii sovietici învingători atît la individual cît și pe echipe**
- **Cu o bună comportare, echipa R. P. Romîne a ocupat locul III în clasamentul general**

PRAGA 16 (Agerpres). — Prin telefon: Locuitorii capitalei R. S. Cehoslovace au făcut marți o primire entuziastă cicliștilor care au terminat cea de-a 14-a ediție a „Cursei Păcii" Varșovia—Berlin—Praga. De la intrarea în oraș, pînă la stadionul Spartak unde a avut loc sosirea în ultima etapă, sute de mii de cetățeni au salutat pe bravii sportivi, aruncîndu-le flori în cale, ovaționîndu-i călduros.

La ora 17,30 pe pista stadionului Spartak pătrunde primul ciclistul sovietic Iuri Melehov. Purtătorul tricoului galben încheie cursa în chip triumfal cîștigînd cea de-a 4-a victorie de etapă. În urma lui la 55" sosește alergătorul romîn Ion Cosma, apoi după alte cîteva secunde campionul olimpic Victor Kapitonov în fruntea unui pluton de peste 40 de alergători în care se aflau și concurenții romîni Ludovic Zanoni și Ion Stoica. Imediat după sosire cei trei cicliști romîni se reîntîlnesc în mijlocul terenului și se îmbrățișează vădit emoționați. Deși rămasă numai în trei oameni echipa noastră a reușit să-și păstreze locul III în clasamentul general pe țări, loc cucerit cu atîtea istovitoare eforturi și sacrificii. Este o performanță remarcabilă; cea mai valoroasă pe care cicliștii romîni au obținut-o pînă acum în cele 14 ediții ale tradiționalei întreceri sportive. Clasîndu-se imediat după echipele U.R.S.S. și R. D. Germane, reprezentativa R. P. Romîne, învingătoare în două etape cu Moiceanu și Cosma, prezentă mereu în momentele mari ale cursei, se afirmă între cele mai puternice formații de amatori din Europa. Ion Cosma a ocupat locul 7 în clasamentul general individual, a obținut o victorie de etapă la Rostok iar în alte 7 etape a fost cu regularitate printre primii zece. Pe drept cuvînt el poate fi considerat ca unul dintre protagoniștii cursei.

În ce privește succesul cicliștilor sovietici acesta a fost de-a dreptul excepțional.

Cea de-a 13-a și ultima etapă Brno—Praga (239 km) a supus la o grea încercare pe cei trei cicliști romîni rămași în cursă. Incepînd de la km 40 și pînă la 25 de km înainte de sosire ei au trebuit să răspundă necontenit atacurilor lansate de cicliștii polonezi care doreau să-și recucerească locul 3 pierdut în etapa 12-a. Cosma, Zanoni și Stoica, umăr la umăr, au respins toate aceste tentative dînd dovadă de uimitoare resurse fizice și morale. La km 200 plutonul se afla compact. Se apropie Praga. Pe neașteptate Melehov sprintează sec și se desprinde singur din pluton. El ia un avans de cîteva sute de metri și rulează cu o forță impresionantă. În urmărirea lui pornește Ion Cosma care va sosi de asemenea detașat la Praga.

Clasamentul etapei: 1. — I. Melehov (U.R.S.S.) a parcurs 239 km în 6h 29'03"; 2. — I. Cosma (R.P.R.) 6h 29' 58"; 3. — Kapitonov (U.R.S.S.) 6h 30'04"; 4. Malten (R. S. Cehoslovacă) 5. Cerepovici (U.R.S.S.); 6. Krolak (R. P. Polonă); 7. Coehorst (Olanda)... 13. Stoica (R.P.R.) 27. Zanoni (R.P.R.) toți în același timp cu Kapitonov. Pe echipe ultima etapă a fost cîștigată de U.R.S.S. urmată de R.P.R. și R. P. Polonă.

Clasamentul general individual: 1. I. Melehov (U.R.S.S.) a parcurs 2.435 km în 61h 15' 24" (medie orară 39,700 km); 2. Kapitonov (U.R.S.S.) la 11' 04"; 3. Eckstein (R.D.G.) la 14' 50"; 4. Cerepovici (U.R.S.S.) la 16'47"; 5. Bangsborg (Danemarca) la 16' 58"; 6. Goransson (Suedia) la 17'41"; 7. I. Cosma (R.P.R.) la 18' 42"; 8. Schur (R.D.G.) la 20' 48"; 9. Hagen (R.D.G.) la 22' 32"; 10. Lullau (Norvegia) la 24' 15"... 15. Zanoni (R.P.R.) 61h 44' 38"; 19. Stoica (R.P.R.) 61h 46'54".

Clasamentul general pe țări: 1. U.R.S.S. 185h 01' 52"; 2. R. D. Germană 185h 36'01"; 3. R. P. Romînă 185h 54' 24"; 4. R. P. Polonă 186h 00' 22"; 5. Suedia 186h 02'13"; 6. R. S. Cehoslovacă 186h 12' 07"; 7. R. P. Ungară 186h 30' 20"; 8. R. P. Bulgaria; 9. Anglia; 10. Danemarca; 11. Franța; 12. Iugoslavia; 13. Norvegia; 14. Finlanda. Olanda rămasă în doi oameni nu mai contează în clasamentul pe echipe.

DECADA DRAMATURGIEI ORIGINALE CONTEMPORANE

„PRIETENA MEA PIX"*)

Sînt în piesa lui Galan doi tineri: Paul Mastacan și Mihaela Cojocaru, alintată Pix. Au fost colegi de grădiniță și de școală elementară. Nu s-au mai văzut de mult, de cînd Paul s-a mutat la București, iar ea a rămas bibliotecară pe șantierul unde lucrează, ca inginer, și tatăl lui, inginerul Mastacan. Acum el are „17 ani, bătuți pe muchie", iar ea „15 ani împliniți încă din ianuarie". Se reîntîlnesc și prietenia lor capătă aripi noi. Prietenie? Cînd îi vede împreună, inginerul Mastacan își apostrofează fiul: „O femeie nu-i niciodată prietenă!" Și imediat după aceea, scoate o sumă de bani și-o întinde lui Paul, cu un gest spre Mihaela. Pentru el, pentru Mastacan — senior, toate lucrurile au o singură cheie: banii, proprietatea. Iar aceasta din urmă se obține într-un singur fel; cu „sfînta bîtă", adică făcîndu-ți drum din coate prin viață, lovind în stînga și-n dreapta și în același timp fiind lovit. Este mentalitatea veche, modul de a concepe viața al oamenilor formați în societatea capitalistă. Bineînțeles, Paul nu poate accepta „principiile", „linia", „experiența" tatălui său. De aici, conflictul, pivotul în jurul căruia se organizează întreaga piesă.

Dar nu e simplu conflict între generații — cel puțin nu în accepția de pînă acum — ci mai de grabă o ciocnire de principii morale diametral opuse. Iubirea curată, eliberată de orice servitute față de ban sau silnicie socială, iubirea în care cred și pe care o trăiesc tinerii noștri, e amenințată de mentalitatea încă activă a unor oameni vechi, cu sufletul și inima alterate, viciate.

Totuși, prietenia și iubirea dintre Mihaela și Paul vor triumfa, fiindcă sentimentul lor și felul în care și-l manifestă și împlinesc, e conform structurii noi, socialiste a moralei, a relațiilor dintre bărbat și femeie. Nevoit să-și apere cinstea și puritatea sentimentelor, Paul va fugi de tatăl său, îl va ignora. Inginerul Mastacan e lovit în plin. Suferă și în afecțiunea lui, suferă și în orgoliul lui de tată care crede că știe ce trebuie făcut în viață. De fapt, Mastacan are credința că deține o zestre prețioasă de „experiență" și „principii", pe care după străvechea formulă „paterna paternis", de la tată la fiu, ține s-o transmită lui Paul. Mastacan nu-și dă seama că o asemenea zestre nu mai are azi nici un preț; fiul său (și Mihaela) n-au ce face cu ea. Așa cum spune Sofia, mama lui Paul, „ei trăiesc în altă lume, altfel; ei merg spre altceva: mult mai frumos, la ei, totul, e mai cinstit..." In final Mihaela îi servește lui Mastacan o lecție usturătoare și amară, spunîndu-i în legătură cu Paul: „Dar nu v-a ocolit... Nu v-a ocolit deloc... El... de dumneavoastră... e uitat..."

Alarmat, inginerul se adresează soției sale: „Trebuie să deschidem ochii, bătrînico, nu mai merge așa! Trebuie să ne sfătuim, trebuie să...". In aceste puncte de suspensie stă un întreg program viitor, de restructurare, de împrospătare a gîndirii și a comportării morale. Mastacan — tatăl a învățat că, și acum spre bătrînețe, mai are... de învățat, dacă vrea să se țină în pas cu vremea.

Dar, dincolo de pledoaria pentru dragostea pură, dincolo de diatriba la adresa „bîtocrației" și a mentalității burgheze, dincolo de cîntul familiei adevărate, socialiste și al muncii care scoate femeia din condiția de sclavă, importanța piesei lui Galan constă într-o idee mai nouă, încă neîntîlnită în dramaturgia noastră. Și anume: Mastacan nu este înfrînt numai în concepții, adică nu e numai nevoit să recunoască ineficiența, anacronismul lor; el e înfrînt în scepticismul lui față de valoarea practică a moralei noi, socialiste. Muncind pe un șantier socialist, contribuind la situarea acestuia printre unitățile fruntașe, Mastacan va fi auzit desigur despre principiile și valorile acestei morale. Dar n-a crezut în aplicabilitatea lor: „Băiatu-i una... lozincile-s alta...", spune el inginerului Andrei. Greșeala stă în a fi aplicat lozincile vieții noi la „decaloagele" experienței sale amare din trecut („decaloage" care-l goleau pe om de orice omenie).

Cu alte cuvinte, Mastacan a trăit, pe viul propriei sale conștiințe un dezvăț și, în același timp, s-a convins de necesitatea și posibilitatea unei învățături noi, una cu practica.

Din unghi strict dramaturgic, piesa lui Galan nu e ferită de lungimi și de unele stîngăcii. Bunăoară, teoria „bîtocrației" e mult prea explicată și amănunțită, pierzînd tocmai de aceea din eficacitate și promptitudine. Pe de altă parte, există un abuz de „qui-pro-quo-uri": Mastacan nu știe că „domnișoara Cojocaru", bibliotecara, e însăși Pix; aceasta, la rîndul ei, nu știe că Paul e chiar fiul lui Mastacan; Mastacan află abia într-un tîrziu că Andrei e fiul lui Miron Sava, fost subaltern al său, și altele de felul acesta. In ciuda lor, însă, „Prietena mea Pix" e o piesă plină de prospețime, de idei și semnificații cu adevărat originale. Inspirată de viața nouă, respiră în ea un aer nou, ozonat, întăritor.

Spectacolul Teatrului de Comedie, regizat de Radu Penciulescu stă — în ansamblu — numai pînă la jumătatea lui la înălțimea textului. Actul I e foarte bine condus, mișcarea e organică, umorul se declanșează firesc și spontan, din frazare și gestică. De asemenea, lunga discuție dintre Mastacan și Andrei din tabloul 1 al actului II este fericit rezolvată prin punctări, mișcări, intonații, distribuite cu pricepere și cu simț al ritmului. Tabloul 2 însă, coboară, iar actul III surprinde de-a dreptul prin diletantismul mișcării scenice și prin sărăcia de idei comice.

La impresia de parțială neîmplinire a spectacolului contribuie și distribuția. Intre Ștefan Ciubotărașu (Mastacan), și Vasilica Tastaman (Mihaela) pe de o parte — cu excepția parțială a lui Val. Plătăreanu (Paul) — și tot restul interpreților, pe de altă parte, e un decalaj net, în favoarea celor dintîi. Spectacolul e astfel dezechilibrat și interesează cu adevărat aproape numai prin scenele în care apar Ciubotărașu și Vasilica Tastaman. Dintr-un rol care e departe de „a-i fi mănușă", Ștefan Ciubotărașu a făurit un exemplu de inteligență și virtuozitate actoricească. Rar întîlnești o interpretare atît de devotată. Ciubotărașu a fost în perpetuă mișcare, umblînd, sărind, gîfîind, rîzînd, blestemînd, suferind, amărîndu-se — cu o adresă și un aplomb comic impecabil. Singura care a ținut într-adevăr piept (mai ales în folosul piesei) a fost Vasilica Tastaman, care în această Mihaelă și-a consolidat pozițiile de fruntașă printre actrițele noastre de comedie. Actrița a impresionat și entuziasmat literalmente prin candoare, nerv, farmec, simț scenic, talent.

Decorurile lui I. Popescu-Udriște ni s-au părut mai vii, mai spirituale în schițe. Pe scenă s-au decolorat întrucîtva, și-au pierdut din linia sveltă, sprințară de pe hîrtie. Cu toate acestea cadrul scenoplastic a rămas credincios piesei și atmosferei sale.

FLORIAN POTRA

*) Spectacolul Teatrului de Comedie cu piesa lui V. Em. Galan.

din viața și lupta tineretului lumii

La universitățile elvețiene

Doar 3,6 la sută sînt fii de muncitori!

Prospectele turistice au creat de multă vreme imaginea unei Elveții prospere, vesele și ultrapitorești.

Dar aceste prospecte ocolesc cu grijă o serie de fapte care pun în lumină veniturile marilor bănci elvețiene, exportul de capital elvețian, exploatarea muncitorilor elvețieni. Căci în Elveția ca și în orice țară capitalistă, situația muncitorilor se deosebește radical de aceea a bogătașilor. Ilustrativ pentru aceasta este accesibilitatea fiilor de muncitori în învățămîntul superior. După cum ne informează ziarul „Voix Ouvriere", o anchetă întreprinsă recent la universitatea din Berna, cu privire la originea socială a studenților a scos în evidență faptul că numai 3,6 la sută din totalul studenților provin din rîndul familiilor de muncitori. Aceeași anchetă a arătat pe de altă parte că studenții proveniți din familii de bogătași au în numărul total al studenților o pondere de 46,4 la sută.

Referindu-se la situația învățămîntului din Elveția, ziarul amintit scrie: „Lipsa de cadre științifice, necesitatea de a se acorda burse studenților, democratizarea învățămîntului superior... despre aceste probleme se vorbește și se tot vorbește de mult timp pe culoarele universităților, în cercurile patronale, în cadrul Consiliului național. Dar între timp situația rămîne neschimbată. În acest domeniu Elveția se transformă încetul cu încetul într-o țară slab dezvoltată". Așa dar în Elveția există numeroase imagini înșelătoare, deși ele nu sînt imprimate nici pe cărțile poștale, nici pe ghidurile turistice.

ION D. GOIA

Demonstrație a tineretului din Bogota (Columbia) împotriva politicii agresive a S.U.A. față de Cuba.

Copii fără copilărie

În dimineața zilei de 5 mai pe întreg cuprinsul Japoniei s-a petrecut un fapt neobișnuit. Școlile au rămas închise, ziarele burgheze au publicat editoriale proslăvind „viața minunată" a copiilor japonezi, organizațiile guvernamentale au organizat serbări ale copiilor. În această zi în Japonia a fost sărbătorită „Ziua copilului". Dar odată cu căderea serii spectacolul zgomotos a luat sfîrșit. „Viața minunată" a copiilor japonezi a fost dată uitării. Realitatea crudă a risipit visurile... La o vîrstă fragedă, lipsiți de bucuriile copilăriei, sute de mii de copii trebuie să muncească. În multe cazuri ei sînt singurii susținători ai familiei.

Iată, de pildă, cazul micului Aikimo Sindzei, elev în clasa a doua a unei școli elementare din Tokio. După ce părinții lui s-au îmbolnăvit el a trebuit să se înscrie la școala serală. În timpul zilei Sindzei, care este singurul susținător al unei familii compusă din șapte persoane, lucrează la un magazin de biciclete și pentru munca lui primește în total 2000 de yeni pe lună deși salariul mediu minimal este între 10.000—15.000 yeni. Și aceasta cu toate că prin lege, este interzis copiilor sub 15 ani să muncească în locul oamenilor maturi.

Yomiuko Azuma este elevă în clasa a treia. Ca și Sindzei ea este singura susținătoare a familiei. Încă din primăvara anului trecut ea nu a mai fost văzută la școală. În fiecare dimineață tatăl ei — șomer — se duce la „bursa muncii" dar de cele mai multe ori se înapoiază acasă fără nici un ban. Tocmai de aceea Yomiuko a renunțat la școală și muncește într-o fabrică de chibrituri. Bine înțeles nu există nici un fel de măsuri pentru protecția muncii copiilor, pentru ferirea lor de bolile profesionale provocate de munca într-un mediu infectat de acizi și alte chimicale. Patronii fabricii au declarat că știu de legea care interzice copiilor să muncească, dar i-au angajat... „din milă". Oare acesta să fie adevărul? Cît de mare este „mila" acestor capitaliști se poate vedea și din faptul că copiii primesc jumătate din salariul unui muncitor vîrstnic. Dar despre asta patronii nu suflă nici un cuvînt...

Aikimo și Yomiuko sînt numai doi din cei peste 300.000 de copii japonezi care, potrivit datelor oficiale, sînt nevoiți să muncească pentru a-și întreține familiile și, în cele mai multe cazuri, să renunțe la învățătură. După cum se arată într-un raport al ministerului Educației anul trecut aproximativ 200.000 de copii japonezi nu au urmat cursurile școlare mai mult de 50 de zile.

Desigur există și alte aspecte ale vieții lipsită de bucurii pe care o duc copiii în Japonia.

În urmă cu 10 ani guvernul japonez a elaborat o „Cartă a copilului" care, după cum s-a subliniat atunci, urmărea „garantarea unei vieți și educații normale copiilor". 10 ani mai tîrziu ziarul japonez „Akahata" a scris următoarele: „Carta copilului nu a ajuns altceva decît o simplă bucată de hîrtie iar situația copiilor din Japonia devine din ce în ce mai grea".

I. RETEGAN

Italia: analfabetismul face ravagii

Ziarul „ST. GALLER TAGBLATT" a publicat recent un articol referitor la situația învățămîntului din patria lui Dante intitulat: **„Numărul analfabeților din Italia este înspăimîntător de mare".** Ziarul relatează o serie de fapte care pun în lumină aspecte sumbre ale acestei probleme. Cităm: **„O situație atît de dezastruoasă nu mai există în nici o țară civilizată din lume. Prevederile constituționale au rămas în marea lor majoritate doar pe hîrtie, ca urmare, analfabetismul face ravagii înspăimîntătoare îndeosebi în sudul țării".**

„St. Galler Tagblatt" arată în continuare că **„în ceea ce privește tînăra generație care a atins vîrsta școlarizării situația este sumbră. În fiecare an 30.000 de tineri — adică 4 la sută din numărul total al copiilor care trebuie să urmeze învățămîntul obligatoriu — împlinesc 14 ani fără să fi trecut o singură zi prin școală.**

200.000 de copii nu obțin nici măcar certificatul de absolvire a școlii primare sporind astfel în continuare armata analfabeților și a semianalfabeților".

„Pentru a face față sarcinilor ce stau în fața învățămîntului din Italia este nevoie, recunoaște „St. Galler Tagblatt" **de o revizuire a politicii guvernului în ceea ce privește alocările bugetare întrucît se impune construirea a 56.000 de săli de clasă și angajarea a cel puțin 130.000 de cadre didactice noi — ceea ce reprezintă de două ori mai mult decît actualul efectiv de cadre didactice din școlile secundare de curs inferior".**

Din păcate problemele învățămîntului nu stau în atenția cercurilor conducătoare italiene. Diriguitorii italieni sînt preocupați de cursa înarmărilor, de „războiul rece". În asemenea condiții e normal ca analfabetismul să facă ravagii iar școala italiană să fie împovărată de greutăți imense.

G. C.

DE PESTE HOTARE

Ieri la Geneva

S-a deschis Conferința pentru reglementarea problemei laoțiene

GENEVA 16. De la trimisul special al Agerpres, I. Puținelu: În clădirea masivă de pe malul lacului Geneva, la Palatul Națiunilor, sediul a numeroase reuniuni internaționale, s-a deschis conferința pentru reglementarea problemei laoțiene. Cu aproximativ 15 minute înaintea începerii ședinței inaugurale, pe un podium special rezervat, ziariștii au prilejul să urmărească sosirea mașinilor care transportă pe șefii delegațiilor și persoanele care-i însoțesc. Astăzi în jurul mesei din sala rezervată reuniunii în problema Laosului — aceeași sală în care a avut loc conferința de la Geneva din 1954 în problema Indochinei — iau loc delegațiile a 12 din cele 14 țări participante (U.R.S.S., Anglia, S.U.A., R.P. Chineză, Franța, India, Polonia, Canada, Cambodgia, Birmania, R. D. Vietnam; Laosul este reprezentat de delegațiile guvernului legal și ale Partidului Neo Lao Haksat). Astfel la conferință sînt prezente acele state care încă la 12 mai au fost gata să participe la reglementarea problemei laoțiene și acele state care au impedicat pînă în ultimul moment deschiderea ei. Nu sînt prezenți la masa conferinței delegația rebelilor laoțieni, care, deși se află la Geneva, refuză să participe la conferință, precum și delegațiile Vietnamului de sud și Tailandei care nu au sosit încă la Geneva.

În cercurile ziaristice de la Geneva se exprimă neîncrederea că delegația americană nu ar fi reușit să convingă pe reprezentanții rebelilor laoțieni să participe la conferință; se crede mai degrabă că aceasta este expresia unui aranjament de culise între pereții sediului delegației americane.

Ziariștii au avut acces în sală doar în cursul discursurilor inaugurale. Luînd cuvîntul, șeful statului Cambodgia, prințul Norodom Sianuk, a reafirmat dintru bun început că respectarea acordurilor de la Geneva din 1954 ar fi evitat să se ajungă la actuala situație tragică în Laos.

Sianuk a subliniat că laoțienii au dreptul să trăiască așa cum vor, fără nici un fel de amestec străin. El a cerut ca Laosului să-i fie create aceleași condiții în care se află Austria neutră. Nu trebuie să aibă loc niciun fel de împărțire a Laosului, despre care unii vorbesc în prezent. Nu poate fi ignorat Patet Lao.

Șeful delegației indiene, Krishna Menon, a propus ca miniștrilor Afacerilor Externe ai Uniunii Sovietice și Angliei să le fie încredințată sarcina de a prezida actuala conferință. El a cerut delegaților să tindă spre un țel unic — restabilirea prevederilor acordurilor din 1954.

În continuarea ședinței, ministrul de Externe al Uniunii Sovietice, A. A Gromiko, care a luat cuvîntul, s-a declarat de acord cu propunerea reprezentantului Indiei, susținută de delegațiile Birmaniei și Cambodgiei, de a însărcina pe cei doi președinți ai Conferinței de la Geneva din 1954 să îndeplinească la actuala conferință aceleași funcțiuni.

Apoi conferința și-a continuat lucrările în cadru închis, sub președinția lui A. Gromiko.

...Un sentiment de ușurare — astfel poate fi rezumată reacția majorității observatorilor și ziariștilor care așteaptă de aproape o săptămînă la Geneva deschiderea conferinței în problema Laosului.

În cercurile ziaristice de la Geneva se apreciază că începerea lucrărilor conferinței reprezintă un succes al țărilor socialiste care au depus toate eforturile pentru convocarea Conferinței și reglementarea problemei Laosului pe calea tratativelor.

Ultimele 24 de ore au fost mult mai calme decît zilele care au trecut de la data anunțată inițial pentru deschiderea conferinței. În cursul zilei de marți ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., Gromiko, l-a întîlnit pe ministrul de Externe al Cambodgiei, precum și pe șeful delegației indiene. De partea occidentală principala activitate diplomatică s-a desfășurat în jurul sediului delegației americane. Secretarul de Stat al S.U.A., Rusk, a avut astfel două întrevederi cu ministrul de Interne al lui Boun-Oum.

Este prematur să se facă pronosticuri asupra felului cum se va desfășura conferința și asupra rezultatelor ei. Dar nu pot fi nicidecum subapreciate elementele acumulate în ultimele zile și chiar în ultimele ore în ceea ce privește poziția obstrucționistă, neconstructivă a Statelor Unite. Însuși faptul că delegația americană a reeditat exemplul diplomației americane în perioada conferinței de la Geneva din 1954 prin publicarea unei declarații care practic se depărtează de punctul de vedere exprimat în comun de cei doi președinți ai conferinței de la Geneva, îndreptățește suspiciunea cu care sînt privite intențiile americane de viitor. La poziția declarată a delegației S.U.A. că guvernul Statelor Unite recunoaște numai delegația rebelă ca guvern al Laosului, se adaugă mereu noi elemente de aceeași natură obstrucționistă. Astfel, după cum rezultă din unele știri difuzate de agențiile americane, S.U.A. intenționează să limiteze considerabil obiectivul conferinței de la Geneva. Corespondentul agenției Associated Press menționa următoarele „două obiective" care s-ar afla în fața conferinței: menținerea încetării focului și promovarea concilierii politice. Comunicatul comun anglo-sovietic arăta însă în mod cît se poate de limpede că obiectivul conferinței de la Geneva este reglementarea problemei Laosului și anume a aspectelor internaționale ale problemei. Or este limpede că tocmai independența și neutralitatea Laosului trebuie să formeze esența tratativelor de la Geneva și asupra lor în cercurile americane se tace cu înverșunare.

Începerea lucrărilor conferinței înseamnă că o etapă importantă a fost inaugurată. Realismul și interesele securității internaționale cer încununarea ei cu succes.

Conferința de la Geneva își reia lucrările miercuri la orele 11.00, ora locală.

Colonialistul: Așa înghit Congoul mai ușor!!!

Desen de V. VASILIU

„Combat" subliniază superioritatea zborului lui Gagarin față de cel al lui Shepard

PARIS 16 (Agerpres). — Ziarul „Combat" arată că nu pot fi puse în nici un caz pe aceeași treaptă zborul lui Iuri Gagarin în Cosmos și zborul americanului Shepard. Ziarul a publicat un articol semnat de Hilaire Cuny, care subliniază că nu intenționează să minimalizeze meritele specialiștilor americani și ale lui Shepard. Dar, după părerea lui, acesta din urmă este doar „primul călător intercontinental", iar succesul lui nu este de domeniul astronauticii.

„Una este să lansezi un satelit artificial pe orbită în jurul Pămîntului și alta este să înfăptuiești un zbor intercontinental, scrie Cuny.

Viteza necesară pentru prima experiență este de aproximativ 28.000 km pe oră, iar pentru cealaltă — de numai 8.000 km pe oră. Aceasta presupune o mare diferență în rezolvarea problemelor folosirii energiei și construcției rachetelor (rezistența la căldură a materialelor din care sînt create). În afară de aceasta trebuie acordată o atenție deosebită preciziei matematice a traiectoriei, normelor de conducere, transmiterii ordinelor prin radio, recepționării comunicărilor etc.

La lansarea unui astronaut lucrul cel mai dificil este stabilizarea navei și frînarea treptată mai cu seamă în momentul înapoierii în cele mai dense pături ale atmosferei. Se înțelege că în condițiile unei viteze de trei ori mai mici, această problemă se deosebește mult de problema care trebuie rezolvată în condițiile unei viteze de 8 km pe secundă".

Succesul P. C. Italian în alegerile pentru consiliile municipale

ROMA 16. — Corespondentul Agerpres transmite: În mai multe regiuni din Italia, printre care în centrul țării, în Sardinia și în provincia Val d'Aosta, au avut loc alegeri pentru reînnoirea consiliilor municipale. În aceste alegeri, listele prezentate de Partidul Comunist Italian sau sprijinite de partid au înregistrat cîștiguri importante care confirmă sprijinul acordat de opinia publică politicii constructive a comuniștilor.

În regiunea Val d'Aosta, Partidul comunist a cîștigat în 41 de comune, dintr-un total de 64 în care au avut loc alegeri — ceea ce reprezintă un cîștig de 15 comune față de alegerile precedente. În orașul Val d'Aosta, lista prezentată în comun de candidați ai Partidului Comunist și independenți, a obținut cu peste 1.500 de voturi mai mult decît la ultimele alegeri comunale, totalizînd un procent de 39,8 la sută din voturile exprimate.

Marionetele congoleze pregătesc dezmembrarea țării

COQUILHATVILLE 16 (Agerpres). — După ce au căzut de acord asupra „principiilor viitoarei constituții federale a Congoului" care stipulează dezmembrarea țării, marionetele întrunite la Coquilhatville au adoptat luni alte două rezoluții. Prima conferă „autorităților" de la Leopoldville mandatul de a încredința unei comisii ad-hoc redactarea noii „constituții federale". A doua rezoluție, tot atît de flagrant ilegală, se referă la organizarea armatei, al cărei șef urmează să fie Kasavubu.

Kasavubu, profitînd de situația de semiprizonierat în care se află celelalte marionete congoleze la Coquilhatville, ia în grabă măsuri pentru a concretiza hotărîrile luate și, totodată, pentru a-și consolida puterea.

În ultimul timp devine tot mai clar că pe lîngă scindarea țării potrivit intereselor monopolurilor imperialiste, Kasavubu urmărește în același timp consolidarea puterii sale în dauna principalilor săi rivali Chombe și Kalonji.

După cum se știe, Chombe a și fost scos din luptă de bandele lui Mobutu. „Conferința" a hotărît simbătă ca Chombe să fie transportat la Leopoldville pentru a fi internat.

Cu ce prilej și-a adus Hammarskjoeld aminte de drepturile fundamentale ale omului

NEW YORK 16 (Agerpres). Separatistul katanghez Chombe, care pînă acum cîtva timp acționa după legea junglei, și-a amintit subit de O.N.U., sperînd să-și salveze pielea. După cum anunță agenția France Presse, în seara zilei de 15 mai un purtător de cuvînt al O.N.U. a anunțat că secretarul general al O.N.U., Dag Hammarskjoeld, a primit din partea impostorului katanghez Chombe un mesaj remis prin intermediul „autorităților" de la Leopoldville. În acest mesaj Chombe — care i-a asasinat pe liderii patrioți congolezi, și-a bătut joc de legile Republicii Congo și a ordonat boicotarea forțelor O.N.U. — a cerut de astădată secretarului general al O.N.U. să intervină pentru eliberarea lui.

Dag Hammarskjoeld a adresat lui Kasavubu un mesaj în care atrage atenția asupra „importanței acordate în ultimele rezoluții ale Organizației Națiunilor Unite respectării drepturilor fundamentale ale omului" și recomandă eliberarea lui Chombe.

Încă o dată întreaga lume are prilejul să constate că Hammarskjoeld face jocul puterilor imperialiste-coloniale, dintre care unele sînt foarte interesate în salvarea marionetei Chombe. Hammarskjoeld nu a mișcat nici un deget și a uitat complet de drepturile fundamentale ale omului și de „competența" sa atunci cînd s-a pus la cale asasinarea lui Patrice Lumumba!

Vizita unei delegații a ziariștilor sovietici în S. U. A.

DES MOINES 16 (Agerpres). — TASS transmite: O delegație a ziariștilor sovietici, condusă de B. Burkov, președintele Direcției agenției de presă „Novosti", a sosit în ziua de 13 mai la Des Moines, principalul oraș al statului Iowa.

În decurs de nouă zile membrii delegației sovietice au cunoscut diferite aspecte ale vieții din S.U.A. și au avut o serie de întîlniri interesante cu reprezentanții presei, posturilor de radio și televiziune americane.

La New York, ziariștii sovietici au fost oaspeții societății americane a redactorilor de ziare și ai redacției ziarului „New York Times".

La Overseas Press Club of America (Clubul de presă al ziariștilor americani care se ocupă de probleme internaționale) a avut loc un interesant schimb de păreri asupra problemelor generale și profesionale. Oaspeții din Uniunea Sovietică au vizitat de asemenea Associated Press și Societatea de radioteleviziune „ABC".

După vizita sa la Des Moines, delegația ziariștilor sovietici va vizita statul California.

Pe scurt Pe scurt Pe scurt

ROMA. — Din inițiativa Asociației de prietenie „Italia-Rominia" și a cercului de presă din Milano a avut loc la Milano o seară a prieteniei italo-romîne în cadrul căreia a fost prezentată „Antologia poeziei romîne", recent apărută în limba italiană în editura „Parenti".

BATUMI. — N. S. Hrușciov, care a luat parte la sărbătorirea împlinirii a 40 de ani de la instaurarea puterii sovietice și de la constituirea Partidului Comunist din Gruzia, a plecat la 15 mai din Batumi.

MOSCOVA. — Cu prilejul împlinirii a 60 de ani de la naștere, lui Nikolai Ignatov, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., membru al Prezidiului C.C. al P.C.U.S., i-a fost decernat titlul de Erou al Muncii Socialiste.

BEIRUT. — Agenția France Presse relatează că la 16 mai guvernul Libanului, prezidat de Saeb Salam, a demisionat.

VIENA. La 15 mai s-a deschis la Viena Plenara C.C. al Partidului Comunist din Austria.

TOKIO. La 16 mai în orașul Iudzava (prefectura Niigata) s-a produs o prăbușire la construcția unui tunel. Au fost îngropați de vii 23 de muncitori.

LONDRA. — La 16 mai a sosit la Londra într-o vizită oficială de trei zile președintele Tunisiei, Burghiba.

O aniversare scumpă poporului grec

ATENA 16 (Agerpres). — TASS transmite: La 31 mai se împlinesc 20 de ani de la actul eroic înfăptuit de Manolis Glezos, eroul național al Greciei, care a smuls zvastica hitleristă de pe Acropole. Opinia publică greacă se pregătește să sărbătorească într-un cadru festiv această aniversare glorioasă din istoria poporului grec.

Comitetul de inițiativă constituit pentru a lupta în vederea apărării prestigiului și onoarei mișcării de rezistență națională a organizat o adunare a reprezentanților vieții publice la care a fost ales comitetul pentru sărbătorirea celei de-a 20-a aniversări de la actul eroic al lui Manolis Glezos. În comitet au fost aleși oameni ai vieții publice și politice. Comitetul a adresat poporului grec apelul de a sărbători această dată prin intensificarea luptei pentru punerea în libertate a lui Manolis Glezos, care se află în închisoare din cauza vederilor sale politice. „Întreaga Grecie așteaptă punerea lui cît mai grabnică în libertate", se spune în apel.

In sfîrșit, a descoperit...

Mă gîndesc la nopțile de cumplită insomnie, la zilele pline de zbucium, la clipele fără de sfîrșit ce-i apăsau ființa ca o înfricoșătoare lespede. Cerul tulburător al Africii îl lăsa insensibil. Peisajul de o frumusețe sălbatică nu-i provoca nici o emoție. Nu găsea timp decît pentru a-și așterne semnătura pe niște hîrtii aducătoare de moarte în satele băștinașilor, iar apoi, chinuitoarea încordare ce-i mistuia ființa îl prindea din nou în chingile ei.

Alvaro Da Silva Tavarès slăbea. Lingușitorii săi subalterni mimau îngrijorarea. Numai că Alvaro, odinioară atît de măgulit de lingușiri, era acum nepăsător. Parcă nu mai era el. Treceau zilele, săptămînile și... într-o bună zi s-a simțit izbăvit. Un răcnet triumfal făcu să se cutremure reședința sa. Subalternilor speriați le-a mărturisit vestea, fericita veste. El, Alvaro, a făcut o descoperire teribilă, o descoperire care îi va aduce în rîndul celor mai ilustre personalități ale frămîntatului nostru secol. El, Alvaro, a descoperit ceea ce părea definitiv ascuns în negura neștiinței. El, Alvaro, a descoperit...

Dar, mă rog, ce o fi descoperit dumnealui? — se întrebau cu o vizibilă neliniște subalternii.

Alvaro, ca un descoperitor generos, nu avea intenția să pună la încercare curiozitatea celor din jur. Peste cîteva clipe dezvăluia formidabila descoperire, pentru care își torturase existența amar de vreme.

Autoritățile noastre portugheze au necazuri în Angola? — își întrebă auditoriul. Un suspin ținu loc de răspuns.

Știți care este cauza acestor îngrozitoare necazuri? Cei de față se gîndiră la o mulțime de lucruri. Unii își aminteau jefuirea bogățiilor coloniei, alții crimele împotriva africanilor. Alții... Dar nimic din acestea. Toți înmărmuriră în clipa cînd Alvaro le comunică extraordinara lui descoperire.

„Africanii consumă droguri fabricate în laboratoarele comuniste". Și Alvaro începu să vorbească despre drogurile care „sînt larg utilizate ca metodă de război subversiv și distribuite oamenilor înainte de atac".

Subalternii se aflau în extaz. Se repeziră apoi să-l felicite pe Alvaro, fără o descoperire epocală. Iată origina tuturor dificultăților Portugaliei în Angola...

Unii cititori ar putea fi tentați să creadă că cele povestite aparțin fanteziei. Nici vorbă. Onorabilul „descoperitor" nu este altul decît guvernatorul general al coloniei portugheze Angola, pe numele său Alvaro Da Silva Tavarès iar afirmațiile sale sînt citate întocmai după presa occidentală.

Este însă puțin probabil că după această „descoperire" colonialiștii portughezi vor reuși să înăbușe mișcarea de eliberare națională a poporului angolez. Basmele cu droguri preparate în misterioase laboratoare s-au devalorizat pînă și în romanele polițiste. Numai un guvernator colonialist își mai permite luxul să înfrunte cu seninătate ridicolul...

E. O.

Lovitură de stat militară în Coreea de Sud

PHENIAN 16 — (Agerpres). — TASS transmite: După cum s-a mai anunțat, la 16 mai ora 3 dimineața (ora locală) în Coreea de sud a avut loc o lovitură de stat. Organizatorul ei este generalul Pak Cijon Hi, iar conducătorul ei direct — generalul locotenent Cian Do Ian, șeful statului major al forțelor terestre ale armatei sud-coreene. Forțele armate care au acționat de partea participanților la lovitura de stat au ocupat reședința din Seul a președintelui, postul de radio din Seul, agenția telegrafică, sediul guvernului. Ele dețin controlul în toate orașele mari. Agențiile occidentale au transmis din Seul că în acest oraș a avut loc o ciocnire armată de proporții mici și există un număr neînsemnat de victime.

S-a creat un organ care s-a intitulat Comitetul militar „revoluționar", condus de Cian Do Ian. Acest comitet a dat publicității o declarație cu un caracter extrem de reacționar. În declarație se subliniază că guvernul Tian Men se pronunța numai formal împotriva comunismului și că este necesar, „să fie înlăturată această lipsă".

Începînd de la 16 mai, în Coreea de Sud s-a introdus starea excepțională, au fost interzise adunările pe străzi și în clădiri, a fost interzisă deplasarea cetățenilor în interiorul țării și plecarea lor în străinătate. A fost instaurată cenzura asupra presei, a fost interzisă criticarea comitetului militar „revoluționar" și a membrilor săi în presă. (Această prevedere se referă și la activitatea reprezentanților presei străine și ai agenților de informații acreditați în Coreea de Sud). Între ora 19,00 seara și 3 dimineața circulația este interzisă. Comitetul militar „revoluționar" a declarat că cei care vor încălca ordinul vor fi arestați și pedepsiți cu severitate.

În Coreea de Sud a încetat orice activitate financiară și au fost închise docurile. Aceste ordine nu se referă la filialele Băncii Internaționale și la navele străine.

Avioanele sînt controlate, ca și sosirea și plecarea navelor.

MOSCOVA 16 (Agerpres). — TASS transmite: Lovitura de stat militară de la Seul a fost înfăptuită de un grup de ofițeri superiori sud-coreeni, instruiți în S.U.A. și făcînd parte din așa-numita „pleiadă de personalități militare tinere". Agențiile occidentale de presă relevă în mod deosebit printre inițiatorii loviturii de stat numele generalului-locotenent Cian Do Ian, care a deținut în ultima vreme funcția de șef de stat major al forțelor terestre. Agenția Reuter îl califică drept „om influent care dispune de mulți prieteni printre ofițerii americani" din Coreea de Sud.

Actuala lovitură de stat din Coreea de Sud are un caracter reacționar. Inițiatorii ei au formulat din capul locului un program anticomunist deșănțat, acuzînd guvernul Tian Men că ar fi manifestat „inerție în fața pericolului comunist". Generalii sud-coreeni au însoțit această lozincă anticomunistă răsuflată cu declarații demagogice destinate să înșele opinia publică despre dorința lor de a „pune capăt corupției", „de a îmbunătăți situația poporului" și cu alte asemenea făgăduieli fățarnice.

Guvernul Tien Men, care a înlocuit regimul lisinmanist răsturnat acum un an în urma unei răscoale populare, a continuat să urmeze calea predecesorului său, deși aplica metode nu chiar atît de brutale. Aflat la remorca S.U.A., guvernul Tian Men se străduia totuși să creeze o aparență de democrație. După părerea unor cercuri americane, guvernul Tian Men a mers însă prea departe în acest „joc de-a democrația" și numai presiuni puternice îl puteau reduce la pozițiile inițiale.

În perioada guvernării lui Tian Men contradicțiile din Coreea de Sud nu au slăbit cîtuși de puțin. Noul regim nu a făcut absolut nimic pentru a contribui la reglementarea vreuneia din problemele sud-coreene urgente.

Atmosfera din Coreea de Sud s-a agravat tot mai mult amintind, potrivit expresiei unui comentator american, de un cazan clocotitor pe punctul de a exploda. Cu prilejul împlinirii unui an de la răscoala împotriva lui Li Sin Man, în Coreea de Sud au avut loc puternice demonstrații și mitinguri de protest împotriva politicii guvernului. După cum a subliniat agenția Associated Press, autoritățile sud-coreene erau serios îngrijorate de acest val de acțiuni populare care a cuprins întreaga țară și s-a caracterizat printr-o nouă recrudescență a antiamericanismului. În Coreea de Sud situația începea să semene cu cea din anul trecut, dar în timp ce atunci acțiunile poporului aveau un caracter relativ spontan, de data aceasta ele deveneau tot mai organizate.

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii" Tel. 17.60.10, Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii". STAS 3452 52.